

I. évfolyam

Budapest, 1927 augusztus 13

33. szám

Délibáb

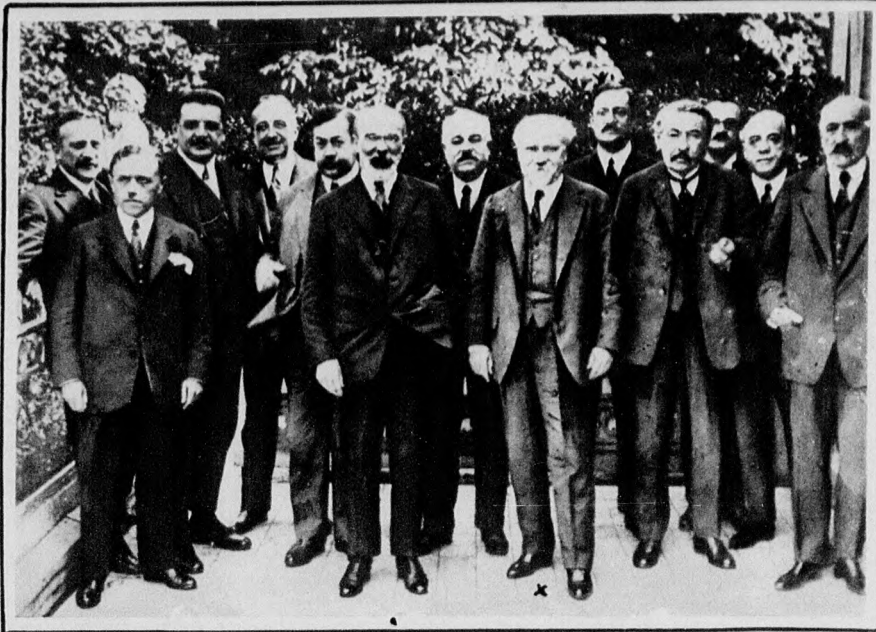
20
fillér

Megjelenik minden szombaton

Lord Roßermere legutolsó arcképe

Innen = Onnan

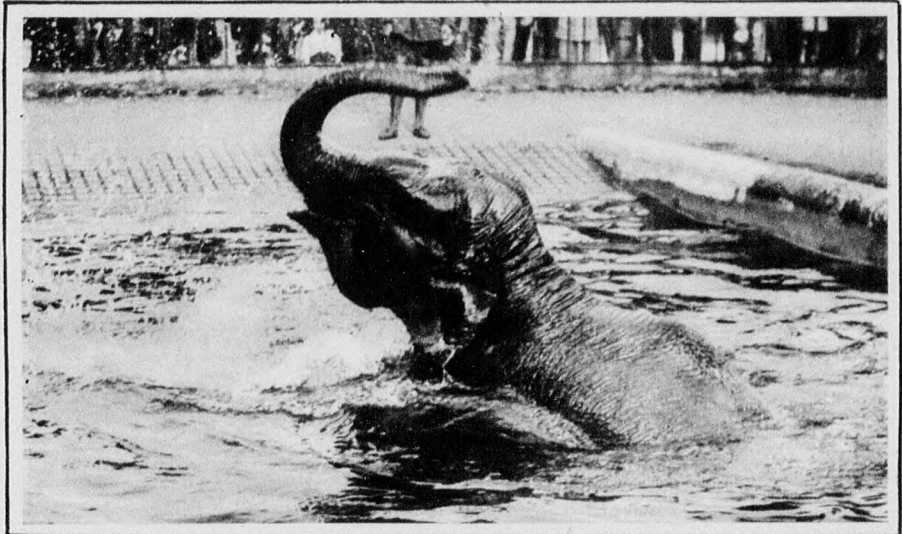
Poincaré (x) 40 esztendősi politikai működése alkalmából üdvözlik

Gaston Guyot francia gyáros, aki a barátnőjét megölte és elégette, védőbeszédét tartja. Az esküdtszítség halálra ítélte

Uccai pénzváltó Kínában

Jumbó, a londoni állatkert elefántja, mielőtt nyugovóra térne, „zuhanyfürdő“-t vesz az állatkert medencéjében

Sziámi gyerek kölyök gibbonmajmával

Jegesmedvék etetése a londoni állatkertben

Fürdőkabátok

elragadó
ujdonságok:

Corvin Áruház

He
gokb
káról
dégei
indul
galma
mike
fel
ügy
poly
kaca
mind
kaste
M
ni v
estél
oszt
mag
állt
egy
gos
A
repé
Gran
tréfa
kedv
mít
sebl
rott
az
A
fény
nap
M
tatt
véd
már
edd
ne
meg
T
lyo
fur
aho
böl
és
jó
haj
vez
A
det
asz
ves
mír
tór
má
el
szó
lan
Vil
sze
ve
ny
nel
hu
ho
A
ba
tör
gy
né
a
rel
eg
füt
ba
es
na
Vi
an
ez
nő
ch
na
jó
Co

Hetekig beszéltek úritársaságokban arról az izgalmas éjszakáról, amelyet mr. Corbin vendégei éltek át. Az est vidáman indult és ki gondolt volna az izgalmas befejezésre?

— Nahát, hogy ez a Willy miket ki nem talál! — kiáltott fel mr. Corbin, a házigazda, aki úgy nevetett, hogy a könny is potyogott a szeméből. És együtt kacagott vele az előkelő társaság minden egyes tagja. A Corbin-kastély egész vendégtáborára.

Most pedig áruljuk el, hogy mi volt az, ami ezt a frakkos, estélyi ruhás gyülekezetet ilyen osztatlan jókedvre hangolta. Egy magas, vállas, szőke fiatalember állt a küszöbön, akinek a hátán egy hatéves lurkó lovagolt, hangos: gyi te fakó! kiáltásokkal.

A fiatalember, aki ezúttal a ló szerepét töltötte be, névszerint William Grant követési attasé, híres volt tréfiáról, vidámságáról, állandó jókedvéről. Már szinte családtagnak számított Corbinéknál: a házigazda kisebbik lányának, Marjorienak udvarolt és mindenki úgy vélte, hogy ennek az udvarlásnak házasság lesz a vége.

A lovas: Tommy, mr. Corbin szemefénye, egyetlen fia, aki ebben a hónapban töltötte be hatodik esztendőjét. Mr. Corbin hirtelen komorrá változtatta arcát az apai tekintély megvédése érdekében:

— Tommy, azonnal eredj lefeküdni — szólj erősen fiára, — ki hallott már olyat, hogy egy ilyen gyerek eddig fennmaradjon? És aztán meg ne tudjam, te vándortáska, hogy megint kóboroltál éjszaka!

Tommy elkullogott. Corbin mosolyogva folytatta:

— Ennek a gyerekeknek van egy furcsa szokása: sohase ott ébred fel, ahol lefekszik. Ha egyszer fölriad álmából, akkor rögtön otthagyja szobáját és addig sétál a kastélyban, amíg egy jó fekvőhelyet nem talál, ahol álmorra hajthatja ismét a fejét. Ezért is nevezzük Tommyt vándortáskának.

A társaság kacagott és elhelyezkedett a hosszú terített asztalnál. Az asztalfőn miss Viktória ült. Neki kedveskedett, neki bókolt ezen az estélyen mindenki. Búcsúestély volt ez Viktória tiszteletére, aki kijelentette, hogy másnap reggel sürgős családi ügyben el kell utaznia és semmi marasztaló szóra, semmi kérelésre nem volt hajlandó megváltoztatni elhatározását. Viktória ezen az estén, ha lehet még szebb volt, mint máskor.

Miss Viktóriáról, mint a „víg özvegy”-ről szoktak beszélni. Ez a gyönyörű asszony egy argentinai farmernek volt a felesége. Férje fiatalon elhunyt. Viktóriára annyi pénz maradt, hogy azt se tudta mit csináljon vele.

A szép Viktória egy óvatlan pillanatban William Grantra vetett, úgy rögtön kitalálta volna, hogy milyen vágyak, milyen érzelmek dobognak ennek a tüzes argentinai asszonykának a keblében. Viktória halálisan szerette Willyt, úgy szeretett, ahogy csak egy magafajta, égő szenvedélyektől fűtött érző asszony imádkozhat valakit.

Willy, ha nem is halna meg bánatában a kis Corbin-lány után, mindenestre el kell ismerni, hogy a fiatalok nagyon megértik egymást. Így aztán Viktória belátta, hogy nincs értelme annak, hogy tovább is itt időzzön, ezért jelentette be hirtelen távozását.

Viktóriától jobbra Judith, Marjorie nővére ül vőlegényének, Henry Kitchell dúsgazdag sanfranciscói bankárnak oldalán. Kitchell Grantnak régi jó barátja, az ő révén került be a Corbin-házba.

Vége a vacsorának. A szomszéd teremben felcsendül a muzsika és a társaság párokra szakadva chasse-lépésekben megindul a táncterem felé. A parketten már frissen ropják a sarlestont és Marjorienak kipirul az arca, mikor Willyvel táncol.

Marjorie elkerüli valaki. Willy egyedül marad. Megáll az egyik sarokban és nézi a tovasuhanó táncosokat. Találkozik a tekintete Viktória pillantásával. De szép ma ez a Viktória — gondolja Willy és a következő pillanatban már ott hajlong előtte:

— Szabad?

Willy és Viktória odamennek egy nyitott ablakhoz és élvezik a hűvös éjszakai szellőt.

— Tudja, hogy maga ma nagyon szép — bókol az attasé.

— Tudom — feleli gögösen Viktória.

Willy egészen odahajol Viktóriához és a fülébe súgja:

— Szeretnék négyszemközt beszélni magával.

Viktória meghökken. Az attasé már várja a választ, amely, mint annyiszor mindig, csak ez: nem és nem, nincs randevu. De a víg özvegy arcán titokzatos mosoly suhan át:

— Éjféle három órákor várom a szobámban.

Nemsokára szétoszlott a társaság. Kiki a maga szobája felé ment. Csend borult a kastélyra.

Marjorienak reggel öltözködés közben eszébe jutott, hogy a brosszt az ebédasztalkán hagyta és egészen megfeledkezett róla. Egy ugrás és lenn volt a nagyteremben.

A bross nincs sehol. Talán elgurult valahová? Marjorie tüvé teszi az egész szobát: semmi eredmény. Már kezd nyugtalanodni: te jó Isten, néhány nap múlva megérkezik a nagymama, mit fog szólni, ha megtudja, hogy nem vigyáztam elég jól az ajándékára.

Corbin papa és Corbin mama a reggelinél ültek, mikor a kétségbeesett Marjorie lihegve beszaladt hozzájuk.

— Biztos, hogy nincs meg az ékszer? — kérdezte mr. Corbin.

— Már felkutatattam minden lehetséges helyet.

— Akkor kihallgatjuk a személyzetet!

Csupa régi alkalmazott. Csupa hűséges ember. Gazdájuk kérdésére sértődötten válaszolnak. Egymásután hangzik a felelet:

— Nem láttam a brosszt!

És mikor már a társaság egyes tagjai is megtudták a kellemetlenséget és keresni, kutatni kezdték az ékszert, a kis Tommy minden aprodo nélkül oda-szaladt apjához és azt mondta:

— Grant bácsit éjjel az első emeleten láttam mászkálni, ott ahol a nagy ebédlő van.

Óriási felháborodás az egész vonalon. Mit keresett Grant az első emeleten éjszaka, mikor ő a második emeleten lakik? Csak nincs valami összefüggés az ő éjszakai járkálása és a bross eltűnése között?

Az eset mindenestre nagyon furcsa. Mr. Corbinnak is szöveget ütött a fejébe a gyerek elszólása. Vallatni kezdte Tommyt.

— Hát az úgy volt — mesélte a gyerek, — hogy én nem tudtam elaludni, tehát sétálni kezdtem. A folyosón — közvetlen az ebédlő mellett — egy pamlagra ledültem. És mikor a falóra a hármat elverte, megláttam Grant bácsit pizsamában lábujjhegyen sétálni.

A vendégek szétszéledtek. Mindegyik bosszankodott amiatt, hogy egy ilyen kellemetlenség megzavarta szórakozásukat.

Kezdett a gyanu erőssé válni.

Mr. Corbin bement a szobájába. Leült az íróasztalhoz, elővett egy borítékot és ráírta: Mr. William Grantnak, saját kezébe. Aztán néhány hevenyészett sort írt egy levélpapírra. Kisvártatva kopogtattak az ajtón.

— Szabad!

Kitchell volt.

— Mit ír mr. Corbin? — kérdezte a bankár leendő apósától.

Corbin elmesélte az esetet és átadta a levelet, amelyben ez állt:

„Mr. Grant.

A saját érdekében kérem, a lehető legrövidebb idő alatt hagyja el házatam.”

— Ön nem fogja elküldeni ezt a levelet — mondta Kitchell.

— Miért?

— Grant nekem testi-lelki jóbarátom, nem tudom elhinni, hogy ezt az aljasságot ő követte volna el. Könyörgöm: várjon legalább húsz percig, ne intézzen addig semmit.

— Én várhatok... — mondta Corbin, de érezni lehetett a hangján, hogy nem bízik a csodában.

Kitchell elment és húsz perc múlva visszajött. Kézenfogta Corbint és elvezette az ebédlőbe. A szalonnaszalon, amelyet már ma annyit megforgattak, egy váza állt. Kitchell feldöntötte ezt a vázát és kiesett — a bross.

— Megvan az ékszer — kiáltott fel boldogan Corbin.

Az örömhír szájról-szájra járt. Marjorie eleinte hinni sem akart a szemének, aztán össze-visszaesőkölt az elvesztettnek gondolt csecsebesét.

Willy megtudta, hogy mivel gyanúsították meg. Mint az örült, úgy rohant barátjához, Kitchellhez, hogy megtudja, kin vegyen elégtételt a sérelméért?

— Mindent mondj el, Henry! — ordított magánkjívül Grant.

— Jó, jó, csak nyugodj meg. Nem kell mingyárt fejfele a falnak menni.

Előbb te mondd meg azt, mi dolgod van neked éjszaka három órákor az első emeleten?

Willy bünbánóan lehajtotta a fejét és elmesélte a randevut. Azt is elmondta, hogy zárva találta Viktória szobájának ajtaját, hiába kopogott jó ideig, semmi választ sem kapott. Erre mit csinálhatott volna mást, visszament a szobájába.

— Na és Marjorie nem gondoltál? — kérdezte élesen Kitchell.

— Neki nem szabad semmit sem megtudni!

— Nem is fog semmit megtudni! De csak akkor, ha ezt a történetet is eltemetjük.

— Mesélj már! — türelmetlenkedett Willy.

— Hát hallgass ide. Azzal kell kezdenem, hogy Viktória nekem valaha menyasszonyom volt. Akkor ő még nem ismerte azt a farmert, aki később feleségül vette. A parti azonban visszament. Közös megegyezéssel váltunk el és mindvégig jóbarátok maradtunk. Viktória nekem azt is elmondta, hogy mennyire szeret téged.

— Engem? — kérdezte Willy.

— Igen téged. Nem vetted észre? Hiszen majd meghalt érted. Minden vágya az volt, hogy Marjoriétól elraboljon és férjül megszerezzen.

— Na de mi köze ennek az én dolgomhoz?

— Várj türelemmel. Tegnap én Judittal sétáltam a táncközből és amint a magányos ebédlő előtt elhaladtunk, ezt láttam: Viktória a szalonnaszalon előtt feküdt egy kereveten és a brossal játszott... Reggel, mikor értesültem az ékszer eltűnéséről, rögtön ez a kép jutott eszembe. Felrohantam Viktóriához és rátámadtam:

— Mondd meg azonnal, hogy hol a bross?

— Nem vártam azt, ami ezután történt. Viktória mosolyogva felelt a legangyalibb nyugalommal:

— Az asztalon lévő vázába tettem. Ott megtalálhatod!

Tényleg utólag megtaláltam ott. Persze rögtön faggatni kezdtem a víg özvegyt, hogy mi volt a szándéka a bross elrejtésével és ő így válaszolt:

— Kompromittálni akartam Grantot, hogy aztán magamhoz emelhessem. Az erkölcsi bukásért pótoltam volna a szerelmemmel és a vagyonommal. Azért fogadtam el a randevut, azért kérétem őt magamhoz, azért zártam be a szobámat, hogy őt vegyék gyanuba... Nagyon, nagyon szeretem az a fickót!

Grant nem állta meg, hogy közbe ne szóljon:

— Hol van Viktória?

— Messze lehet — felelte Kitchell, — a tizenegyórás vonattal elutazott.

Tommy, a vándortáska persze kikapott az apjától azért, hogy ezen az éjszakán megint nem ott ébredt fel, ahol lefeküdt.

A vázába lette a brosszt

Ma történt?

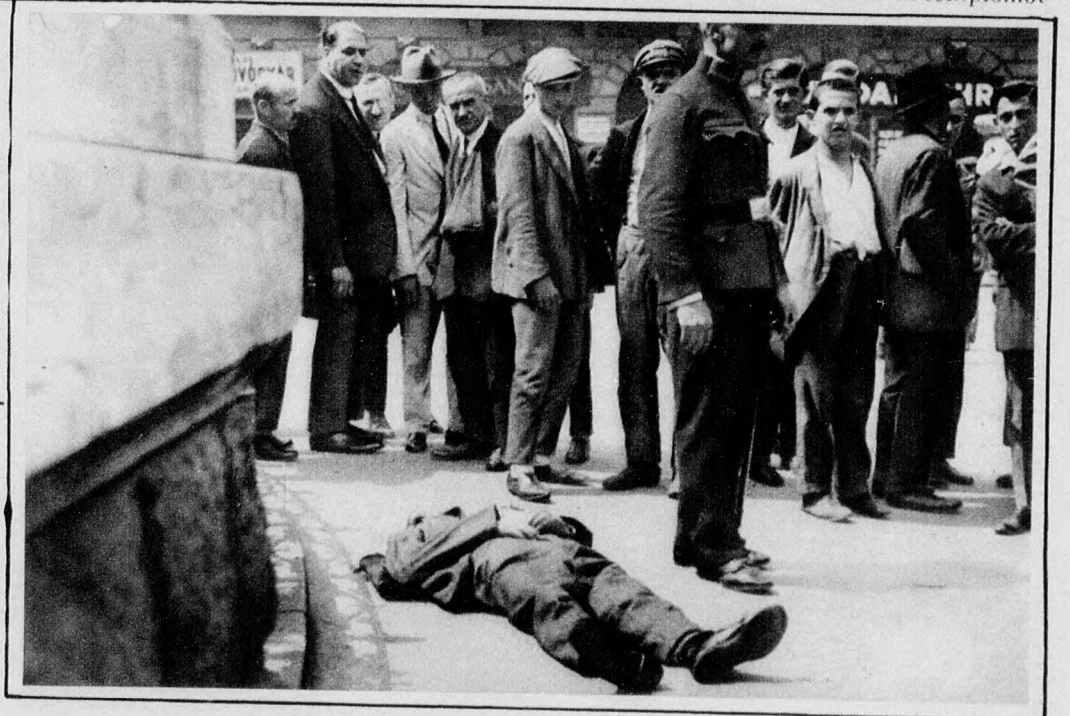
Shvoy Lajost, Székesfehérvár új püspökét a napokban avatták fel a Bazilikában. Shvoy püspök a felavatás után távozik a templomból

Ifj. Horthy Miklós és gróf Károlyi Consuelo esküvője. Az új pár és az örömszülők az esküvő után elhagyják a Szilágyi Dezső téri református templomot

A proletárdiktatúra alatt fogságot szenvedett tisztek emlékülépének résztvevői

A hóhullám áldozata. Hőgutát kapott az uccán

A londoni sakk-olimpián győztes magyar csapat.
1. Dr. Nagy Géza, 2. Havasi Cornél, 3. Maróczy Géza, 4. Steiner Endre, 5. Dr. Vajda Árpád

Erdős Henrikné a múlt héten Gödnél a Dunába fulladt

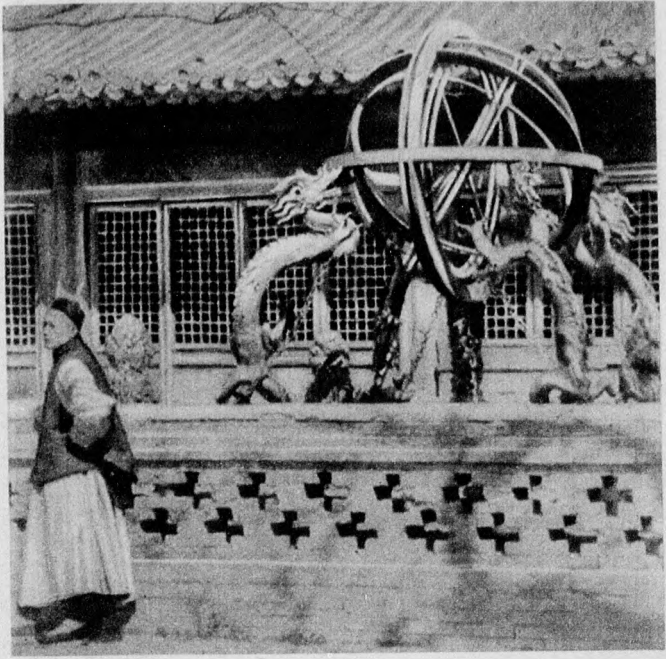
Parry János őrnagy, a budapesti angol követség katonai attaséja autószerencsétlenség áldozata lett a szentendrei országúton

Fürdőcipők nagy választékban : **Corvin Árúház**

AZ UDVARKÉPES BABONA

Csodálatos mélyen gyökerező gyom, az emberi lélekben — a babona. Az ember vagy amint büszkén nevezni szokták — a Föld ura, — mindig újra

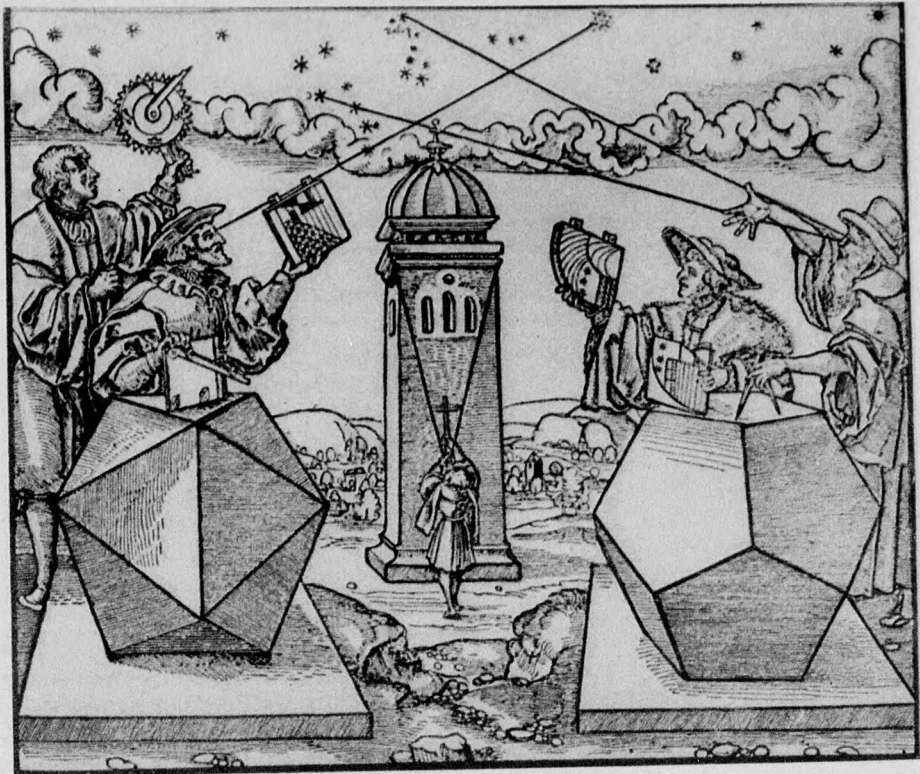
összefüggéseket helyesen felismerni, amikor még a modern kutató természettudomány sem állott mai magaslátán és még az emberi test legegyszerűbb és legfontosabb funkcióiról is helytelen véleményeket alkottak maguknak az emberek. Itt rejtőzik a babona forrása! Titkos erők és hatalmak, jótékony és kártevő démonok irányították látszólag az emberiség sorsát és így minden azon fordult meg, hogy sikerül-e ezen rejtélyes hatalmak jóakarátát megnyerni és bosszúját elhárítani. Ezeket a titkos erőket fel kellett kutatni és ebben rejlik az ősrégi csillagjósok csirája, a később bonyolult szabályok szerint dolgozó asztrológia eredete.

Ősrégi csillagászati műszer a pekingi császári palotában

és újra kénytelen beismerni, hogy saját életének és boldogulásának irányítása sem áll módjában és ő is csak könnyű játéklabda a végzet elképzelhetetlenül hatalmas kezében, amelyet ismeretlen okból kénye-kedve szerint

fenségben ragyognak a csillagok. A kultúrember sem tudja teljesen lerázni magáról a csodálatos hatást, amelyet reá a csillagos ég látványa gyakorol. Még sokkal intenzívebb varázst gyakorol azonban a csillagok serege a természet szabad ölen élő vadnépekre, akiknek hálótermét sokszor a csillagos mennyboltozat alkotja. Mivel az ősember már réges-régen felismerte azt a hatást, amelyet a nap és a hold, egynemely földi dologra, így pl. a tengerre (apály és dagály), az időjárásra és ezáltal a természetre gyakorol és ezáltal az emberiség jó- vagy rossz-sorsát érzékenyen befolyásolja; meg lehetős könnyen kibuggyanhatott a tépelődő emberek agyából az a gondolat, hogy a többi örökké valónak látszó fényes égtest is mind-mind befolyást gyakorol a földi ember sorsára és azt mintegy irányítja, annak útját meghatározza. Az emberi természet egyik jellemző tulajdonsága, hogy

Udvari csillagjósok munkában

szerepet az egy időben észlelt jelenségeket vonatkozásba hozni egymással, különösen, ha azok a jelenségek olyanok, hogy erősebben befolyásolják az ember életét vagy kedélyállapotát. Ilyenkor rendszeren az egyik eseményben látja a másik rejtett indító okát, így például, ha valahol váratlanul hideg időjárás áll be, míg egy távolabbi helyen földrengés van, akkor a néphit szerint ez a két természeti tűnemény szoros összefüggésben áll egymással. Régen babonás rettegést okozott, hogyha üstökös csillag tűnt fel az égboltozaton és minden háborús veszedelmet, járványt, különösen pestist, amely az üstökös csillag megjelenésével egyidejűleg a földön dúlt, ez ártatlan égvándorok rovására írtak. Kétségtelen, hogy a csillagjósok ilyen és ehhez hasonló tévhiteknek köszönheti létezését, mert innen már csak egy lépés volt hátra, hogy az ember kutatni kezdje a csillagok állását, hogy abból kedvező vagy kedvezőtlen jeleket olvasson saját vagy mások jövőjére nézve.

Az asztrológia testvérhajtása, a felületes és komolytalan asztrológia, határozottan nagyobb tiszteltetben álló és fontosabb tényező volt régen, mint a komoly csillagászat tudománya. A legrégebbi csillagjósok, akikről biztos adataink vannak a chaldeusok között akadtak, ezekről szállt át az asztrológia tudománya a babiloniakra és az egyiptomiakra. A nilusparti kultúrában terebélyesedve átvették azt a görögök, majd a rómaiak is, később a középkorban pedig egész Európában elterjedt. A kínaiak, arabok és perzsák is, mint híres csillagjósok voltak ismeretesek és pontos számításokat végeztek, hogy a csillagok állásából az emberek sorsára és bizonyos vállalkozások kimenetelére nézve felvilágosításokat nyerhessenek. A csillagjósok különben Kínában tartotta meg legtovább udvarképeségét, mert ott még néhány esztendővel ezelőtt az utolsó kínai császári udvarában is több csillagjós állott állandóan szolgálatban. A legtöbb európai egyetemen, különösen pedig a híres déleuropai főiskolákon egészen a tizenhetedik század végéig külön katedrákon tanították a csillagjósok, a horoszkópkészítés tudományát és ebben az időben az uralkodó fejedelmek sokkal inkább a csillagjósok horoszkópjait, mint tanult és hozzáértő államférfiak tanácsait szerint kormányozták országaikat.

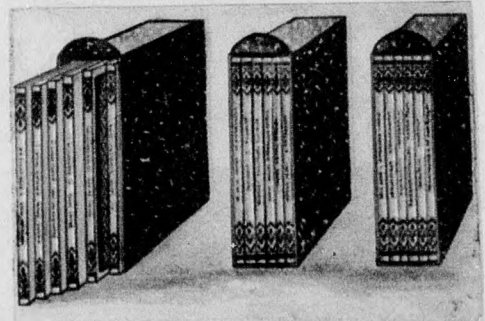
Középkori asztrológus

hajgál ismeretlen célok felé. A „Véletlen” sokszor nevetésgesen apró-cseprőnek látszó epizódok következtében az ember munkáját, életcélját vagy akár magát az életet is tönkresilányítja, egész nemzetek pusztulását, kinszenvedését okozhatja. Hiába a jó előre pontosan kikalkulált terve, minden számítás és bölcsesség, a véletlen eszmája félrecsúszik egy cseresznyemagon és a szép tervek halomra dőlnek, a bölcsesség dőreséggé változik. És mégis a világon minden szigorú logikus szabályok szerint történik, az okok és okozatok fogaskerekek módjára szorosan kapcsolódnak egymásba és az egymásután következő törvényszerűségek kizárják azt, hogy a természetben valami a véletlenre legyen bízva.

Azonban a filozófus, aki a logika szabályai szerint gondolkodik és a természet törvényeit kutatja, sokszor nehéz vagy éppen megoldhatatlan feladat előtt áll, amikor az ember sorsára és életére befolyást gyakorló sokezer különféle erőt igyekszik közös nevezőre hozni és kibogozni a közöttük levő összefüggést. Mennyivel nehezebb volt a néhány száz év előtt élt, az egyszerű embereknek ezeket a bonyolult

A vilárendszer, amint azt a XII-ik században elképzelték

Hogy tetszik Önnek ez a bájos kis tok a 6 kötet regénnyel?

Ez az a nagyon kedves kis színes kötés és ezek azok a regények, amelyek hetenként a Tolnai Világlapjához lesznek mellékelve. Egy-egy tokban 6 kötet van és az egészet az ára bérmentve szállítva 2 pengő 95 fillér. Ha 2 tokot vesz egyszerre, amely 12 kötetet foglal magában, akkor ez 5 pengő 45 fillérbe kerül. Ha három ilyen pompás tokot rendel 18 kötettel bérmentve, akkor 8 pengő 45 fillér. Megrendelhető:

Tolnai Világlapja
Kiadóhivatalában, Budapest,
VII. ker., Dofány ucca 12-14.

Ha az összeget előre beküldi, 50 fillért takarít meg, mert utánvétellel ennnyivel többet kér a posta

Curtea de Argeș kolostor-temploma, amelybe a közel múltban elhunyt Ferdinánd román királyt temették

Mrs. Corson kétgyermekes családja tavaly átúsztatta a La Manche-csatornát és az idén is hasonló bravúrra készül

Mu-Sha-Tasa „Az ugrándozó esacsi”, jeles indián főnök egyik jeles tagja a Yellowstone-parkban működő indián jazzbandnek

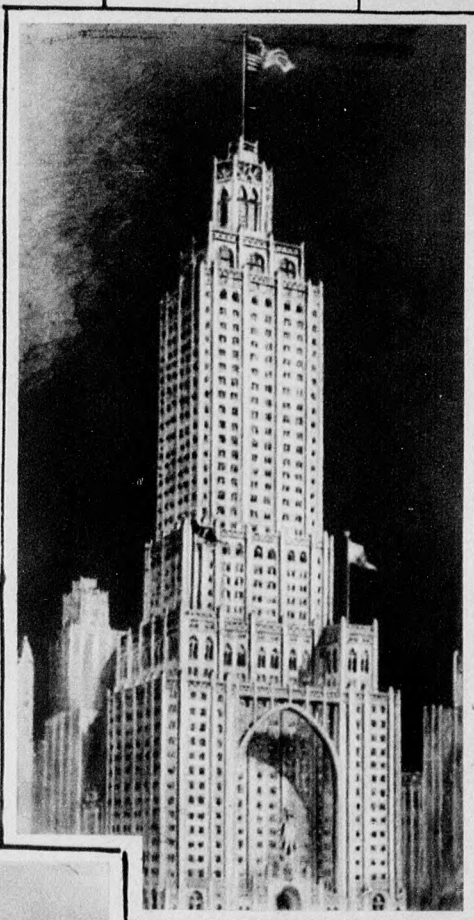

Az amerikai németek negyvennégy emeletes klubházat építettek maguknak New-Yorkban. Az óriási épületben színház, fürdők, mozi, szálloda és egyéb intézmények állanak a tagok rendelkezésére

ÉRDEKES KÉPEK

A világ legnagyobb villamos izzólampája, amely egyedül 100.000 gyertyafényt terjeszt

Miss Amsa May Wong kínai filmszínésznő új hajviseletét, az úgynevezett „Ponny” frizura dívalját kreálta

Poloskákát házilag kiirtani petéikkel együtt csakis a **Löcherer Cimexin** -nel lehet. Ára olcsó, hatása biztos. Kapható mindenütt

Főraktár: ANGYAL-gyógyszertár, BUDAPEST, IX. kerület, Üllői út 39. szám

A POFON

— Miss, holnap délután világrekordot dobok

Jimmy Morton negyvenöt méteren túl dobott diszkoszával. Reggeltől-délig a southamptoni pályán trenirozott ez a hatalmas tagbaszakadt fiú, aki az angol sportközönség kedvence volt.

Vetélytársa James Philles volt, oxfordi egyetemi hallgató, aki szülővárosában, Southamptonban töltötte a nyári szünidőt.

Az angol atlétika ezért annyit várt Jimmytől, mint Jamestől. Teljesen egyforma esélyekkel treniroztak a southamptoni Atlétic Club hatalmas pályáján.

Jimmyt csak James győzheti le az országos versenyen — mondta Dick, a daliás, fiatal tréner, — viszont James csak egy embertől szenvedhet vereséget.

— Kítől? — kérdezte az intéző.
— Jimmytől.
— Kinek van több esélye?
— Egyforma esélyük van.
— Biztos ez? Hiszen nincsen két egyforma kondíció!

— Biztos, — felelte a tréner.
Szegény Dick tévedett. A két fiatal diszkoszdobónak nem volt egyforma esélye.

James sokkal jobban állt. Jimmy sokkal szerelmesebb volt. És egy nő körül folyt a harc. James délelőtt „trenirozott”, Jimmy pedig délután.

— És a déport — Yvette Stonfield délelőtt, délután egyformán nevetett. Délelőtt Jamestől hallotta a szép szöke, karsú és gazdag Yvette a következőket.

— Miss, holnapután világrekordot dobok, megnyerem az angol bajnok-ságot és piciny lábaid elé rakom diszkoszomat.

Délután pedig Jimmy így ostromolta a lányt:

— Miss, holnapután világrekord, aranyérem, hír, dicsőség, mámor — és én eljövök és apró lábaid elé rakom az ezüst babékoszorút.

Yvette kacagott.

— Jimmy, te bolond fiú, én ma már hallottam valami hasonlót.

— Kítől? — kérdezte Jimmy izgatóttan.

— Nem fontos — mondta a lány esengő kacagással.

— De nekem nagyon fontos — mondta Jimmy. — Ki jár hozzád délelőtt? Mit mondott az illető?

— Ó is a lábaid elé akar rakni valamit.

— Micsodát?

— Egy diszkoszt.

— Hát diszkoszvető az illető?

— Igen, Jimmy.

— És mennyit dob?

— Negyvenöt méteren túl.

Jimmy most nagyon izgatótt lett.

— Olyan diszkoszvető, aki negyvenöt méteren túl dob, csak egy van Angliában és ez James Philles...

Yvette bólintott.

— Ó az...

Jimmy nem szólt semmit. Elrohant. Taxiba vágta magát és kiment a pályára. A futballpálya sarkában, a diszkoszvető körben ott találta Jamest. Egyenesen nekirentott.

— Vigyázz! Dobok — kiáltott James.

— Ne dobj, beszélni akarok veled.

— Majd tréning után.

— Nem. Most azonnal. Nagyon sürgős, James.

— Hagyjál, ma még nem dolgoztam semmit!

— Életkérdés James!

James elejtette a diszkoszt. Jimmy-höz lépett.

— Mit kívánsz? — kérdezte. Csodálkozott, hogy barátját elöntötte a pír. Igen, Jimmy remegett egész testében és rendkívüli izgatottság vett rajta erőt.

— Mondd, James — kérdezte. Ismered Yvette Stonfield kisasszonyt?

— Ismerem! — mondta James.

— Szereted?

— Szeretem — felelte James csodálkozva. Jimmy hátrált néhány lépést.

— Én is szeretem! — mondta. Szóltalanul elfordultak egymástól. Nem beszéltek többet.

Dick, a tréner ott állott a közelükben.

— Mi bajotok van egymással? — kérdezte.

James nem felelt. Mérgesen úgy eldobta a diszkoszt, hogy az alig maradt néhány méterre az angol rekord mögött.

Dick fejcsóválva távozott. Azután leült egy padra és egy levelet olvasott. Boldogan mosolygott a levélhez, amely nem is jött olyan messziről. És Dick háromszor egymásután olvasta el a levelet, azután megcsókolta.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

jében leült egy padra, a fejét a kezébe hajtotta, elgondolkozott, a szíve hevesebben dobogott és nagyon gyakran tekintett fel a kiskapu felé, mert várt valakit. A kerítésnél ekkor megjelent valaki és rejtőlegesen mosolygott.

Azután hosszan és forrón megcsókolták egymást.

Hogy kit, azt sem James, sem Jimmy nem tudhatták.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Yvette lelkiismeretfurdalást érzett, amikor megtudta, hogy egy pofon okozta a szerencsétlenséget.

Lement az öltözőbe. Dick, a tréner vele ment.

— Fiúk — mondta Yvette a diszkoszdobóknak, — nagy szamarak vagytok. Én értem kifecskéltam James a csuklóját és Jimmy felszedheti a fogát a földről. Értem nem volt érdemes ezt a merényletet elkövetni gyerekek...

— Yvette, szeretlek — mondta James.

— Yvette, imádlak — sírta Jimmy.

— Nagyon szeretitek Yvette-t? — kérdezte Dick mosolyogva.

— Nagyon — mondta James.

— Örültem — kiáltotta Jimmy.

— Ha nagyon szeretitek, akkor tehetnétek érte egy szívességet.

— Lehozom érte a csillagokat! — lelkesedett James.

— Én a holdat hozom le — ordította Jimmy.

— Nem erről van szó, fiúk — mondta Dick. — Csak hagyjátok a holdat és a csillagokat a helyén. Ellenben arra kérek benneteket, hogy legyetek tanulim holnap.

— Tanuk legyünk? Hol? — kérdezte Jimmy.

Dick hátrált néhány lépést és beleszólt Yvettebe.

— Holnap lesz az esküvőnk — mondta Dick — és nagyon megtisztelné bennünket, ha két ilyen kiváló atléta társaságában mehetnénk az anyakönyvvezetőhöz...

Jimmy és James egymásra néztek. Azután szó nélkül megölelték egymást. Csak hosszabb szünet után szólalt meg Jimmy.

— Nagy számár vagy, James!

— Nagy számár vagy, Jimmy!

— Ebben tehát megegyeztetek fiúk — kacagott Yvette.

— Én meg azt mondom — mondta Dick, — hogy sosem szabad nőről beszélni verseny előtt. Ezt mint régi tréner, a figyelmetekbe ajánlom...

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

— És a boldog férj Dick!

VEREKEDŐ FILMSZINÉSZEK

Láttam már Budapesten bicskázást, Berlinben pofozkodást, Párizsban apacsverekedést és New-Yorkban ucai boxpárbajt, de olyan rettenetes párharcokat, amilyeneknek Hollywoodban voltam a tanuja, sehál a világon nem láttam.

Tegnap egy filmrendező meghívására Culver Citybe mentem és két órán át egy stúdióban a filmfelvételeket néztem. Az itt tapasztalt vérfagyasztó dolgokról szól alábbi beszámoló.

Alighogy a gyártelepre léptem, egy sejk köszöntött. Szép vörösesszőke szakála és sasszeme volt. Megbircengett a fejét, majd szemét a távolba meresztve, mereven megállt. Az első

— Stop!... Szamarak vagytok! Életemben nem láttam még két ilyen ügyetlen embert! Ez verekedés? Pokolba!

A két ember felkelt a földről. Arcukról csurgott a verejték, lihegtek, fújtattak és fáradtan dőltek a falnak.

— Reamer, mutasd meg nekünk, hogy hogyan képezem el ezt a jelenetet — mondta a borotvált arcú, a rendező és a segédrendező máris ledobta magáról a kabátot.

— Gyere James! — biztatta egyik kollégáját és máris nekiugrott.

Egy perc alatt a földön hemperegtek. Reamer nem valami finoman megfogta a kollégájának a nyakát, de az hirtelen felpattant a földről és maga alá gyúrta Reamert. Rátértelt a mellkasára, kétszer fejbevágtta és aztán egészen nyugodtan cibálni kezdte a haját.

pillanatban azt hittem, hogy a filmgyár valamilyen exotikus látogatója, de később megtudtam, hogy egy készülő keleti film statisztája. Nem messze tőle két cowboy ült egy deszkarakáson. Egykedvűen szívták pipájukat és térdüket ütögették. A vastag flanellingben nem lehetett valami kellemes ott a forró napon üldögni, de ők — úgy látszik — megszokták ezt a hatdolláros napi díj miatt.

Négerek, indiánok, matrózok és kínaiak lézengtek minden sarokban. Hűs nyelven beszéltek és mégis megértették egymást.

Az egyik faházikó mellett nagy csoport állt. Izgatott kiabálás hallatszott. — Üsd, Jimmy!... Ne sajnáld! Két cowboyruhás férfi verekedett. Egymás hegyén-hátán hemperegtek. Fojtogatják egymást, ruhájuk foszlányokban lógott rajtuk és az emberek vidáman biztatták őket.

Azt hittem, hogy egy-két perccel belül agyonvágják egymást, amikor egy magas, borotvált képű úr, dühösen rájuk kiáltott:

— Te örült! — kiáltotta a segédrendező. — Lehúzd a fejbőrömet... Engedd el a fületem!...

A jó kolléga azonban, úgy látszik, alaposan lendületbe jöhetett, mert ahelyett, hogy elengedte volna ellenfelének a fülét, másik kezével csavarni kezdte az orrát.

Ez aztán már annyira felbőszítette Reamer segédrendező urat, hogy vesztettül rugdalózni kezdett, lábait a derekára csavarta és ököllel ütötte a társa nyakcsigolyáját.

— Stop! — hangzott most a rendező hangja. — Látjátok — fordult a két cowboy-ruhához, — így kell csinálni!...

A két segédrendező felállt a földről, Reamer enyhén szikozódott és leült egy padra. Társa lihegve melléje telepedett, megkínálta cigarettával és az elkövetkező jelenetet már barátságosan, békésen nézte végig.

A két cowboy megint a földön volt. A bemutatott verekedést vették példának és hol egymás haját, fülét cibálták, hol pedig ököllel verekedtek.

A rendező nem volt megelégedve. Csóválta a fejét és idegesen pattogtatta az ujjait.

— Ujra! — üvöltötte. — Ujra, ti szamarak!

Egy szőke nő, akinek az arcán ujjni vastagon állt a festék, esendően megjegyezte:

— Ugy látszik, hogy estig várhatunk, amíg itt ezek jól csinálják... Még nyolc jelenet van hátra és ezek itt játszanak... *

A jelenetet végre filmre vitték. A rendező elégedetten dörszölte a kezét.

En ijedten kérdeztem meg tőle:

— Kérem, ezt mindig így csinálják?

— Hogyne! — felelte nevetve. —

Ma már komolyan kell játszani a verekedést a felvevőgép előtt, különben a jelenet semmit sem ér... A publikum, különösen az amerikai mozik közönsége megkívánja, hogy minden filmben legalább egy verekedési jelenet legyen. Ennek pedig jónak kell lenni.

A közönséget nem lehet becsapni, a felvevőgépnek nagyon éles a szeme és a család, a markirozás nagyon szembeütő a filmen. Tehát ma már félig-meddig komolyan kell verekedni a felvevőgép előtt. Bizony, az az ökölcsapás, amit a gép előtt adnak egymásnak a színészek, gyakran fáj és a

szereplők legfőképpen arra törekednek, hogy ne túlságosan nagy fájdalmakat okozzanak egymásnak.

Igen gyakran előfordul azonban, hogy a filmszínész a játék hevében nem tud eléggé vigyázni s ilyenkor nagyobb üt, mint szeretne. Van a statiszták között egy kivéhető néger boxoló, aki azonban még ma is féltelmesen erős. Ezzel eddig senki sem szerettél műverekedést csinálni, mert a legenyhébb esetben otthagya néhány fogát. Hat héttel ezelőtt, egy másik filmben kellett ennek a négernek verekedni. Ellenfelét még ma is kórházban ápolják. Ez a szerencsétlen áldozat azonban a legjobb üzletet csinálta. A karját törte, gipszbe tették, már nincs semmi fájdalma s kényelmesen, pipálva sétál a kórház kertjében. Ezzel szemben hat hét óta mindennapra megkapja a hat dollár napi díjat a gyártól. Ezenkívül a jövőben minden filmhez elsősorban őt használjuk fel. Akár hiszik, akár nem, sokan irigylik ezt az embert és eddig negyven jelentkeztek, akik a legközelebb a négerrel akarnak verekedni.

A statiszták között sokan vannak, akik minden színjátszó készségnek híjával vannak, de mégis foglalkoztatjuk őket, mert nagyszerűen verekszenek. Ezeknél az embereknél még azt is elnézzük, ha a szeszitalmal megszegik, mert annál élethűbben csinálják a dolgukat.

Mikor kifelé mentünk a gyárból, utunk egy másik stúdió mellett vezetett el, ahol egy másik filmet csináltak. Éppen déli szünetre tódultak ki a statiszták a forró üvegházból az udvarra. Gyönyörködve néztem a világ minden tájáról összesereglett ember-típusokat, amint az árnyas helyeken letelepedtek. Sokan csak jelekkel érintkeztek egymással, mert a különböző nyelveket nem értették.

Ezek is verekedésről beszélgettek, miközben körülnéztek az udvarban árnyas hely után. Egy kis bokor árnyékában csak egy ember feküdt. Zömök vallás ember volt lefelé konyuló

Korpás a fejbőre?

úgy használjon

Gésa-crémet

mely rövid idő alatt megszünteti a korpásodást. Ára 2 pengő 40 fillér. Postán szétküldi.

Kultur-laboratorium

Budapest, VII., Dembinszki uca 4

bajusszal. A beszélgetők odamentek hozzá és szó nélkül elgurították a bokor alól. Az elgurított ember esőndősen felállt, megigazította a nadrágszíját és odaállt az izgága legények elé. Ezek elfogadták a kihívást és megkezdődött a küzdelem.

Hárman voltak egy ellen. Nem volt itt lovagiasságról szó sem, mind a hárman egyszerre támadtak és mozdulataikon látszott, hogy gyakorlott bókrolók. A kis zömök ember ügyetlenül ugrálva igyekezett kikerülni a csapatokat s várt addig, amíg az egyik nagyon közel került hozzá. Ekkor egy borzalmasat sújtott kemény ökle és az ellenfél ájultan terült el a földre. Így végzett tíz perccel belül a másik két-tővel is. Mindenki bámulva nézte ezt

a kis embert, de ő nyugodt maradt csak esendően morgolga:

— Az Istenfátokat!

Magyar volt.

Ennek a magyarázatnak az alapján tehát azt a következtetést vonhatjuk le, hogy ahol a világon nem verekednek annyit, mint a filmvárosban, ahol esztendőnként néhány ezer filmet gyártanak.

Mesekönyvek

6—10 éves gyermekek számára.
Egy kötet ára 1 pengő,
postó 20 fillér.

Závodszy Zoltán: A batunok földjén.
Schott Richard: Az óserdő eszterlése.
Henry Greville: Az árva.
Piroska Károly: Az ósházában.
Mayne-Reid: Embervadászat az óserdőben.

Gyula bácsi. Czizány Árpád: Csengő-bongó versikék.
F. H. Burnett: A kis lord.
György Ilona: Csodavilág.
György Ilona: Mesekönyvtár.
Az íjesztő hőember és más mesék.
Holló Sári: Árva Zsuzska.
Kanizsai Ferenc: Pécok Palkó története.
Kozma Imre: Kisemberek mesekönyve.
Krud Gyula: A legszebb mesekönyv.
Krud Gyula: Fejedelm szolgája.
Londesz Elek: Tündérvilágban.

Megrendelhető

Déliab

kiadóhivatalában, BUDAPEST,
VII. kerület, Dohány uca 12.

Az érzékeny bőrt

„4711”-es zsírmentes matt-krémmel kell ápolni, amely azt fiatalon és idősen tartja. Kenjük be az arcunkat és kezünket, mielőtt szabad levegőre mennénk. Nagyvilági hölgyek, akik meg akarják őrizni szép, fiatalos teintjüket lefekvés előtt „4711”-es cold-krémmel masszírozzák a bőr felületét. Kék-aranyos etikett és a „4711”-es szám biztosítja a készítmény valódiságát.

Üvegesezkekben és tiszta cinkből készült tubusokban kapható.

Cold Cream & Matt-Creme

No. 4711.

Fürdősapkák

valódi
amerikai árú:

Corvin Áruház

Divat = Revü a Lidón

Érdekes kosztüm az 1870-es évből

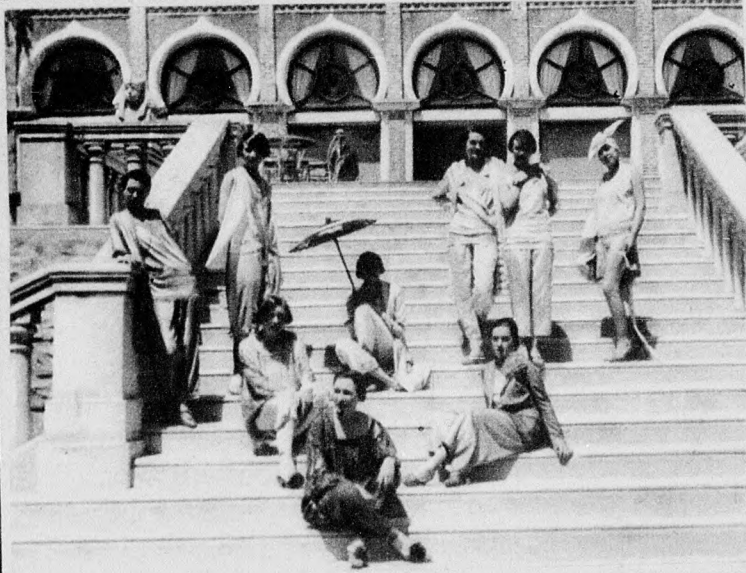
Divathölgy 1850-ből

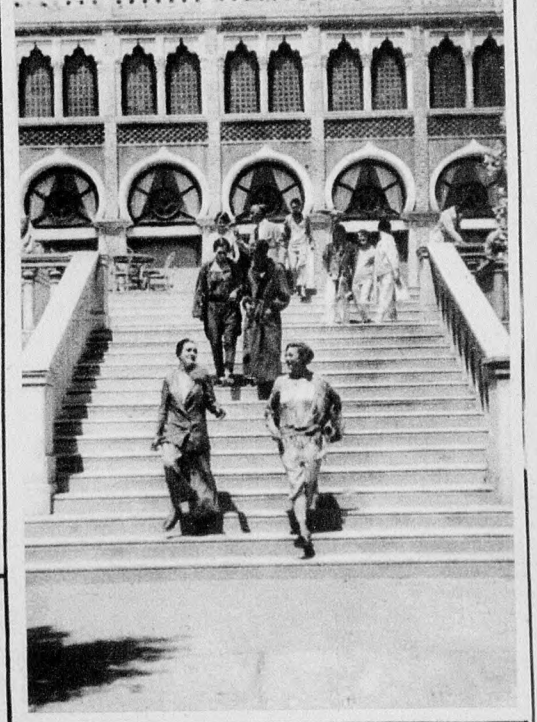
Francia kosztüm a XVIII. század elejéről

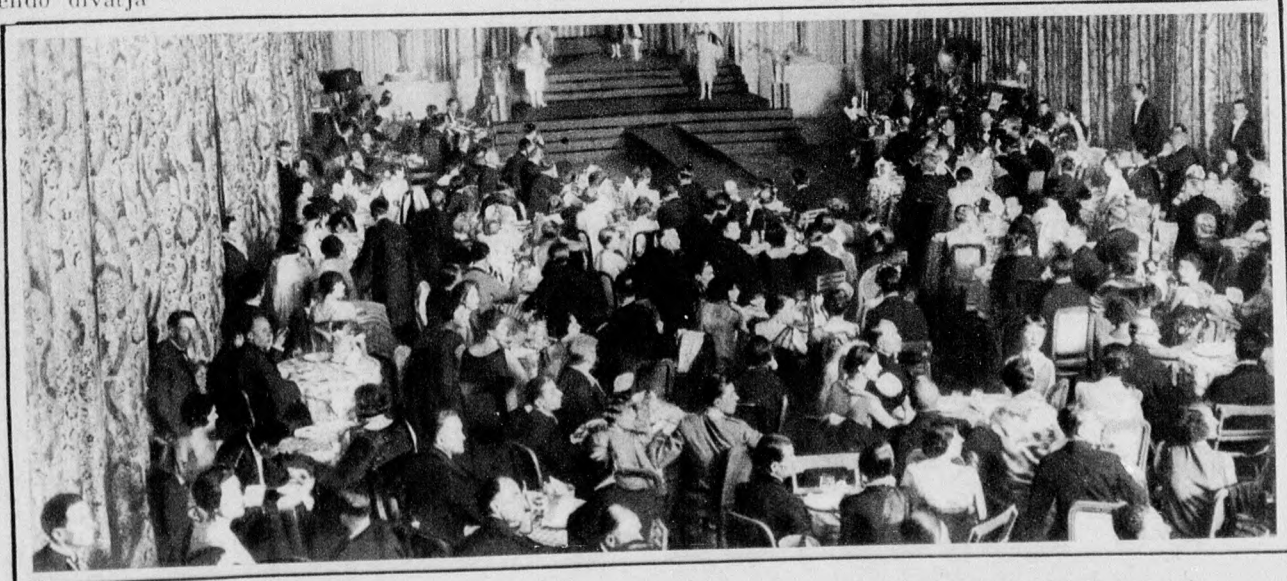
Az 1700-as esztendő divatja

A francia-olasz divatrevü fáradalmait az Excelsior lépcsős teraszán pihenik ki a modellek

Pyjamás felvonulás a strand felé

A Excelsior-szálló dísztermében lefolyt francia-olasz divatversenyt előkelő közönség nézte végig

KAKASVIADAL BALI SZIGETÉN

A kakasviadatok egykor széles körben és számos országban elterjedt szokása a modern sportélet kifejlődése és erkölcsök megváltozása nyomán lassan-lassan mind szűkebb területre szorult. Ma már csak egynéhány délvideki népnél találkozunk vele. Különösen

szembeállítanak egymással és uszítják őket, amikor a kakasok már berzenkednek és egymásnak ugranak, akkor az utolsó pillanatban a farktollaikkal fogva visszarántják őket. Komoly küzdelemre csakis a kakasviadatok napján kerülhet a sor.

Várják az ellenfelet. A kakas lábán világosan látható a ráerősített hegyes sarkantyú, amellyel gyakran szíven szúrja ellenfelét

virágozik a keletindiai szigetcsoportozathoz tartozó Bali szigetén, ahol az állatviadatok számos fajtája közül ez a legkedveltebb.

A holland kormány közegéi ugyan eltiltották ezt a formáját a sportnak, nem annyira erkölcsi szempontból, mint inkább azért, mert a kakasviadatok egyben hallatlanul erős és veszedelmes fogadási lázzal kapcsolatosak. A tilalomnak azonban vajmi kevés hatása van, mert ezen a boldog szigeten, ahol minden terhes házi és mezei munka elvégzése a nők feladata, a férj urak egyetlen tevékenysége a viadatok céljaira kiválasztott kakasok nevelése.

Ezek a szegény háborúskodásra nevelt állatok nem ismerik a szabadságot, mert egész életüket egy kosárban töltik el. A harci kakasok kosarai a falu szélén vannak felállítva. Már korán reggel kimennek a férfiak, hogy a kakasok trenirozását megkezdjék. Minden kakas csak a saját gazdájának ismert, aki őt élelemmel és itallal ellátja és semmi egyéb nem oktatja, minthogy a saját fajtájából többi kakasokat gyűlölje.

Amikor a kakasok elfogyasztották a reggelit, tulajdonosaik órákhosszat egyebet sem csinálnak velük, mint két kakast néhány méternyi távolságra

A start

Az eltiltott és szigorú bírságokkal lüdzött kakasviadatok napja nagy ünnep Bali szigetén, amelyre a bennszülött dayak törzs apraja-nagyja izgalommal készül. Hatalmas pálmalevelekből egy térs helyen árnyékos tetőt építenek. Ez alatt a levélsátor alatt gyülekeznek a nézők és a kakasok izgatott tulajdonosai. A tollas gladiátorokat könnyű fonott kosarakban hozzák a harc színhelyére. Miután a kakasviadatok sorozatosan zajlanak le, a legtöbb tulajdonos két-három bajnokjelölttel vesz részt a küzdelemben és nagy érdeklődés fogadja őket, amikor a rúdra felfűzött kosarakkal beérkeznek.

A küzdelem kezdetét hosszadalmas készülődés előzi meg. A legfontosabb a hosszú készülődésben az, hogy a

sorra kerülő kakasok lábaira egy apró, de igen éles, acélból készült, tóralakú sarkantyút erősítenek fel. Csodálatos dolog, hogy e harcra nevelt állatok milyen hamar tisztába jönnek a vérengzésre alkalmas szerszám céljával és megváltoztatva ősi harcmodorukat, mindenáron arra törekcsenek, hogy ellenfelük hátára ugorhassanak és egy jól irányzott szúrással annak szívet keresztülverjék. Minek utána a késeket felerősítették, a kakasok tulajdonosai magasra emelik az állatokat, hogy a közönség alaposan szemügyre vehesse az ellenfeleket és megindulhassanak a fogadások, amelyek az egész versengésnek a tulajdonképpeni zamatát adják meg. Hamarosan zajos fogadási piac alakul ki és a kakastulajdonosok, hogy a fogadási kedvet fokozzák, ismét csak egymásra bösztik az ellenfeleket, amde az utolsó pillanatban még mindig visszatartják őket az összecsapástól.

Végre minden fogadást megkötöttek, a két kakastulajdonos a nézők által alkotott kör közepén, körülbelül öt méternyire egymástól a földre guggol és a kakasokat egymásnak eresztik. Leszeggert nyakkal, felborzolt tollazattal rontanak egymásra az ellenfelek. A harcnak csak az egyik kakas halála vet véget. Ez a befejezés sokszor nagyon hamar bekövetkezik, de megcsik, hogy a harc igen soká elhúzódik. Előfordul az is, hogy az ellenfelek hamarosan békét kötnek egymással és nem hajlandók a nézők mulattatására élet-halálküzdelmet folytatni. Ebben az esetben mind a két kakast egy szűk kosárba zárják össze és onnan nincs hamarabb szabadulás, míg az egyik kakas a másik-

A viadalra nevelt kakasok egész életüket ilyen kosarakban töltik, amíg egyszer őket is le nem győzik és ott nem maradnak a porondon

BERETVÁS PASZTILLÁT

azért rendelik az összes bel- és külföldi klinikákon, mert a legmaka-csabb (krónikus) fejfájást is elmulasztja. A szív működést nem alterálja. Nem okoz fejfájást. Hosszabb használat után sem rontja a gyomrot

KÉSZITI:
BERETVÁS TAMÁS
GYÓGYSZERÉSZ
KISPESTEN

NAPONTA PÓSTÁN SZÉTKÜLDÉS
RENDELÉSNEK HIVATKOZZÉK DÉLBIKRA

kal nem végzett. Megcsik azonban, hogy mind a kettő holtan kerülnek ki a kosárból.

A kultúrátlan emberek határtalan önzése ütközik ki abból, hogy miképpen bánnak el a Bali-szigetbeliek a legyőzött kakasokkal. A bennszülöttek, akik harci kakasaikat mindenél jobban szeretik, amint egy kakas elvérzett a porondon, mit sem törődnek vele. Erre nézve jellemző, hogy a viadal előtt felerősített apró töröket rendszeren kölesönbe veszik. A kölesön-díj a legyőzött kakas combja. Amint az egyik kakas legyőzöttten terül el a porondon, a poruljárt tulajdonos odaugrik a még vergődő állathoz és combját levágva, a ráerősített törrel együtt átnyújtja az apró tör tulajdonosának, a legyőzött kakas vitéz tetemét pedig félrehajítja, mert kell a hely a következő pár halálos viadala számára.

A holland kormány tüzzel-vassal küzd a barbár szokás ellen, de egyelőre nem valami kézzelfogható sikerrel. De meg van a remény arra, hogy előbb-utóbb mégis csak urrá lesznek Bali szigetén is a tisztultabb erkölcsök és így véget vetnek ennek az izgalmas, de egy cseppet sem vonzó sportnak.

A viadal előtt bemutatják a kakasokat a közönségnek, hogy megindulhassanak a fogadások

Mi történt Kínában

A magyar ujságolvasó közönség napról-napra olvassa a kínai eseményekről szóló híreket, de ezek a hírek olyan szűkszavúak és oly kevésbé engednek betekintést a kulisszák mögé, hogy a

Kínában mindent meg lehet kapni pénzért és mindenért pénzt lehet kapni. A kínai élete az üzlet. Az ország ötszázmillió népe földművelésből és kereskedeleméből él.

Sanghai külföldi negyedének látkepe a tenger felől. Ez a városrészt drótsövényekkel van körülvéve. Az előtérben kínai gondolák

kínai viszonyokban tájékozatlan magyar ujságolvasó-közönségnek rendszerint fogalma sincs arról, hogy mit jelent az a hír, amelyet olvasott.

J. Duncan (1), a sanghai angol csapatok parancsnoka és J. Fessenden (2), a nemzetközi terület főpolgármestere

E cikk írója tíz évig élt Kínában, éppen abban az időben, amikor a mostani események fejlődőben voltak és megindultak. Mődunkban áll tehát részletesen ismertetni a kínai polgárháború rendkívül érdekes okait, azokat a hatóerőket, amelyek kirobbantották ezt a káosz és azt az irányt, amelyben haladni fog a végső kifejlés felé.

Mi fájt Kínának.

A kínai nép jellemzésén kell kerdeni. A kínai évezredes kereskedő nép.

Sanghai régi városrésze, ahol csak kínaiak laknak. Ebben az utcában voltak a legvéresebb uccai harcok

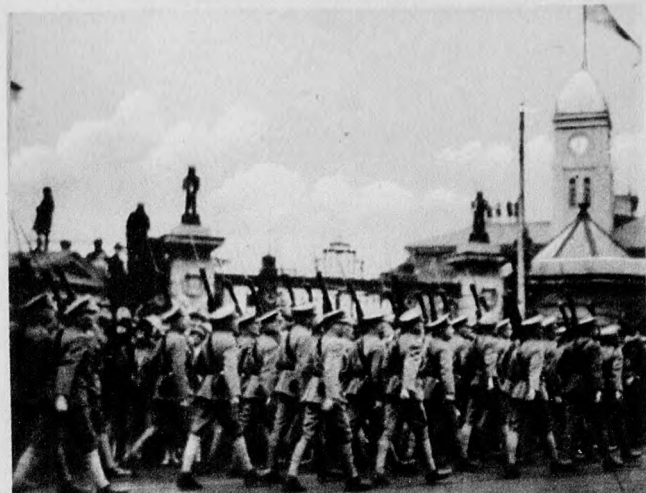
a munkáért a 200 dollárt is elérte, de volt olyan európai, akinek a fizetése az 1000 dollárt is meghaladta.

A hír elszakad.

Ebből a vázlatos ismertetésből is láthatja mindenki, hogy a nagyhatalmak rövidlátó politikája odáig érlette a dolgokat, hogy a kínai lenézett és megvetett fajnak érezte magát a saját hazájában. A kínaiak, akik még az utolsó évtizedekben is hivatalosan barbárok-nak tituláltak az európaiakat — akiknek a modortalansága és gorombasága sértette őket, — mosolygó arccal csak belülről forrtak, de mozdulni nem merleek, mert hátuk mögött ott volt a hadihajók, repülőgépek és tankok tömege.

A kínaiak udvariasan mosolyogtak, de a helyzet lassan érett meg egy olyan kitörésre, amelyen csak Kínában lehetséges. De az európai nagyhatalmak semmit sem vettek észre. 1925 május havában újabb kikötői adót akartak megszavazni. Ezenkívül új sajtótörvényt akartak behozni s végül a gyártelepek munkásviszonyait akarták rendezni (a gyermekmunkát eltüntetni).

Ez aztán végsőkéig feszítette a húrt. A kínai kereskedők egyesülete megmozdult. A főuccákon bezárták az összes üzleteket, bojkottálták az idegen árukat és minden látható helyre, ablakokra, lámpákra, falakra és oszlopokra kiragasztották követeléseiket, amelyeket pontokba foglalva a nagyhatalmaknak is átnyújtottak. Titok-

Az orosz tisztekből álló „fehér gárda“, amely a külföldi negyedet védi

Kínában az emberélet olcsó. A pénzre éhes kínai kulik tízezreit lehet havi 8—30 pengőért mindenre megkapni. A propaganda olcsó. Amint tehát Kínában felborult a rend, Oroszország és Kína útjai találkoztak. Mindkettő Európát támadja hátrba. Igaz, hogy a cél más, de az ellenség közös.

Kína szabadulni akar az idegenektől és sohasem fogja elfelejteni, hogy ebben Oroszország nyújtott neki először segédkezet. Mindent Kína akar keresni, amit eddig az európai kereskedők kerestek. Minden közvetítő nélkül maga akarja terményeit értékesíteni. Oroszország le akarja rontani a nagyhatalmak hírnevét, tönkretenni piacát, kereskedelmét és egyik legnagyobb jövedelmi forrásától akarja elűzni. Azt akarja, hogy a nagyhatalmak gazdasági helyzetét megrendüljön, gyáraikban kevesebb legyen a munka és elégedetlen a munkás.

Elképzelhető, hogy mit érzett ez a nép, amelynek évezredes kultúrája és kereskedelmi multja van, amikor a boxer lázadás után túrnie kellett, hogy saját hazájában súlyos szerződésekkal kössék meg a kezét. Az akkor kötött nemzetközi szerződések ugyanis kötelezték Kínát, hogy jövedelmének bizonyos százalékát köteles átadni az európai hatalmaknak. Ennek az volt a következménye, hogy az európaiak egészen új hivatalokat állítottak fel Kínában, amelyeknek az volt a hivatásuk, hogy ellenőrizzék a kínai kikötőket, vámhivatalokat, postát, telefonot, távirót stb., hogy az abból nekik járó részesedést valóban befizessék a kínaiak.

Ezekkel a hivatalnokokkal együtt magánügyének is beszivárogtak Kínába és a sárga kereskedőknek fogcsikorgatva kellett nézni, hogy az európaiak, akik pedig sokkal rosszabb kereskedők, mint ők, hogyan halmoznak fel óriási vagyonokat Kína kimeríthetetlen kincseiből.

Azok az intézkedések, amelyekkel a nagyhatalmak igyekeztek biztosítani érdekeiket és alaltalóik kényelmét, mindig szálkák voltak Kína szemében.

Valljuk be őszintén, ezek az intézkedések sokszor nagyon megalázóak voltak Kínára. A nyilvános parkokba, sportklubokba és olvasótermekbe csak idegenek számára volt belépési engedély. A kínaiak ki voltak zárva. A városok önkormányzatába kínaiak nem volt beleszólása. Kínai nem állt a tanácsban.

Kínait csak alantasabb munkára alkalmazták a hivatalokban, akiknek a havi fizetése 8—50 dollárig terjedt, míg az európaiak fizetése ugyanazért

Duncan tábornok (1) és Tyvirghil (2) az angol tengeri haderők parancsnoka

ban pénzelték a kínai városok mindenre kapható rendzavaróit, akik tüntetéseket és tiltakozó gyűléseket rendeztek.

De hiába volt minden. A nagyhatalmak elbizakodottságát nem lehetett megigatni és 1925 május 31-én, vasárnap délelőtt a fellázított tömeg meglámadta a Nanking mellett levő Luza rendőr-állomást, hogy kiszabadítsa a korábban elfogott szónokokat, agitátorokat és diákokat. Evans rendőrinspektor parancsára ekkor a tömegbe löttek, amelynek az eredménye 100 sebesült, 18 halott és a gazdasági élet teljes megbénulása lett. Innen aztán rohamosan fejlődnek az események.

Jelentkezik Oroszország.

És ekkor a bolsevista Oroszország, amely nyugat felé teljesen izolálva van, boldogan nyújtotta ki karját kelet felé. Egy szép gesztussal Kínának ajándékozta a Keleti Kínai Vasúttal (amelyre úgyis ráfizetett). A mandzsuriai erdők nem kellenek (hisz van fa Szibériában). Nem kellenek a fémek, nem kell terület, nem kell pénz, de kell Kína tömege, a sárga népek politikai támasza. Oroszország már fulladozott a köréje kovácsolt gyűrűben s most keletről levegőt kapott.

A nagyhatalmak érdekei.

Ezzel a két akarással szemben állnak a nagyhatalmak. Megvédeni a befektetett tőkésüket és Oroszországot kelet felől is izolálni.

Anglia tőkéje gyárakban, hajó- és kereskedelmi társaságokban, bányákban és ültetvényekben fekszik. Ezt mind nem lehet egy tollvonással áthúzni és máról-holnapra odadobni. Anglia tehát fogcsikorgatva kitart. Bár rettenetese a veszteségei, mégis újabb összegeket dob bele a küzdelembe, hogy mentse, ami menthető.

Japánt is igen érzékenyen érintette a kínai felfordulás. A kis szigetország földrendésektől sújtott földje nem elég a lakosságnak, amely rohamosan szaporodik. Ez a belső feszültség nyomta lassan be Japán lakóit Koreába, Dél-Mandzsuriába. A zajtalanul haladó vonatok, hatalmas rizsföldek, cementgyárak, szénbányák és a virágos, tiszta házikók. Japánnak kell Kína földje és nyeresége. Ez az, amit Japán nem ad ki a kezéből, mert nem adhat.

Láthatjuk tehát, hogy mindenkinek kell valami, mindenkinek van félteni valója és ezek az érdekösszeütközések váltották ki azt a szikrát, amely a májusi szalmalángot tüzet-okádó kráterre gyújtotta.

Sándor László.

Tűzgyújtás vízzel

Igen hatásos bűvészműtávján a következő, amelyet kisebb vagy nagyobb társaságban egyaránt sikerrel mutathatunk be.

A bűvész kiáll a színpadra, dobogóra, vagy csak egyszerűen feláll az asztal mellől és bejelenti, hogy figyeljék meg jól ezt a produkcióját, mert igen érdekes, ellentétben áll a természet törvényeivel és esetleg még hasznát is veheti valaki, ha egyszer váratlanul elfogy a gyufája és rá akar gyújtani, vagy a gyertyát akarja meggyújtani.

Amióta az ember ura lett a tűznek, azóta a tűz elfojtására, eloltására mindig a vizet használták fel. A bűvész hatalma azonban képes arra, hogy dacolva a természet rendjével, ne tűz-eloltásra, hanem tűzgerjesztésre használja fel.

A bűvész felhívja a közönséget, hogy vizsgálja meg az odakészített gyertyát, hogy mindenféle rendkívüli, előzetes preparációtól mentes. A gyertyán valóban nincs semmi különös és egy egészen egyszerű, közönséges gyertyatartóban áll.

Amikor már mindenki alaposan megvizsgálta, felkéri, hogy az, akinek utóljára volt a kezében, legyen szíves és gyújtsa meg.

Az illető engedelmeskedik a felszólításnak, a gyertyát meggyújtja és az szerény fagygyertyához illően szegényes fényt sugároz maga körül. Rövid ideig ég a gyertya, amikor a bűvész egy erőlyes fúvással kioltja.

Alighogy a gyertya fénye kihunyt, a bűvész felveszi az asztalon álló,

A gyertya újra lángra lobban

félíg vízzel telt poharat és miközben megdönti, a szélét a gyertya kanócahoz érteti. A kialudt gyertya igen élénk fényképződés közben lángra lobban és újra vígan ég, mintha a víz gyújtotta volna fel.

A hölgy engedett a rábeszélésnek s amidőn a bál toalet — az első, amelyet Jean Philippe Worth életében csinált — készen volt, a grófnő meglepve látta, hogy a névtelen kis szabó az izlésnek és a vonalnak egy mesterművét csinálta meg. S a grófnő ebben a ruhában jelent meg az első bálon, amelyet Eugénia császárné ebben a szezonban adott. Itt kezdődött el Worth karrierje.

Ugyanis, mihelyt a császárné megpillantotta a különös szépségű ruhát, odalépett a grófnőhöz és megkérdezte: — Grófnő, ki az ön szabója? Honnan származik ez a ruha?

A hölgy kissé zavarba jött. Attól félt, hogy neveltségessé teszi majd magát, ha egy akkor ismert, nagy szabócég neve helyett egy ismeretlen ember nevét említi. Végre azonban bátorságot vett és így szólt:

— Felség, egy új szabó fedeztem fel. Az illető angol s a neve: Worth...

Az uralkodónők szabója...

A császárné magához intette egy udvarhölgyét s felíratta az újonnan felfedezett szabó nevét és címét. Két nappal később a piszkos és szűkös utcácskában, ahol Worth első műhelye állott, megjelent a császárné equipagea... S mivel a császárné abban az időben Párizs és a világ első divathölgyének számított, Worth karrierje meg volt alapozva...

Már néhány hónappal később Párizs legelőkelőbb negyedében rendezte be új atelier-jét. A világ legelőkelőbb női szabója lett, különösen az arisztokrata hölgyek szabója. Előkelő vevőköréhez csakhamar uralkodónők csatlakoztak, még pedig a mi Erzsébet királynénk, továbbá Metternich Paulina hercegnő, az angol és a spanyol királynék s az egész magyar, francia, angol és osztrák arisztokrácia hölgytagjai. A második császárság utolsó éveiben Worth évi forgalmát 13 millió frankra becsülték.

Worth még akkor is az arisztokrácia szabója maradt, amikor már a császárság megbukott. Worth válogatott a „kundsajtokban”, nagyon sokszor megtörtént, hogy egy-egy megbízást el sem fogadott, mivel a megbízó hölgy személye vagy társadalmi állása nem tel-

A bűvész megköszöni a tapsokat és átnyújtja a vízes poharat is, hogy ellenőrizze a közönség, miszerint az sincs preparálva. Valóban, akárhogy is vizsgálják, kutatják, a pohárban egész közönséges, tiszta ivóvíz van és csak a pohár szélé lett egy kissé fagyós, ott ahol a gyertyához ért.

A trükk magyarázata igen egyszerű és nem igényel semmi különös előkészületet, hanem csupán nagy elővigyázatot, mert foszforral kell manipulálni, ami pedig tudvalevően nagyon gyúlékony.

Szerezzünk egy gombostűfej nagyságú tiszta sárga foszfor darabot és erősitük oda egy csöppnyi fagyúval a vízes pohár széléhez. A foszfort ne dörzsöljük, ne üssünk rá, mert rögtön lángra lobban.

Amikor a vízes poharat felemeljük és odaértetjük a még meleg gyertyakanócahoz, az igen gyúlékony foszfor darabka vehemens lángra lobban és újra meggyújtja a gyertyát is. A vízes poharat közben úgy kell megdönteni, hogy a víz színe majdnem érje a pohár szélét, mert máskülönben nem úgy hat a mutatvány, mintha tényleg a víz lobbantaná újra lángra a gyertyát.

szell neki. S volt idő, amikor Párizsban, bizonyos mértékben, mint társadalmi sikert könyvelték el, ha valaki Worth-nál dolgozhatott...

Worth mindig a diszkrét és előkelő izlés híve volt. A divat minden elfajulása ellen állandóan harcolt, miközben talán maga is elfelejtette, hogy az egyik legkiválóbb divattálmás, a krinolint ő teremtette meg.

Worth és madame Feuillet

Hogy mennyire ismert volt Worth, bizonyítja a híres francia író, Octave Feuillet felesége is, aki visszaemlékezéseiben hosszú fejezetet szentelt Worth műhelyének.

Madame Feuillet egy nagy ünnepeyre volt hivatalos s bál ruháját egy nappal azelőtt kapta meg. Legnagyobb rémületére azt látta, hogy a ruha nem sikerült s azonnal Worth-hoz sietett, mint ahogyan a betegek a csodadoktorokat keresték fel azelőtt. Worth figyelmesen nézte meg úgy a hölgyet, mint a ruhát, s azután kijelentette:

— Madame, önnek kitűnő alakja van. Holnapig csinálni fogunk önnek egy másik bál ruhát. Önnek azonban itt kell maradnia a műhelyben, amíg a ruha elkészül, mert órától-óra próbálnunk kell...

Igy is történt. Madame Feuillet egész éjszaka a divatkirály atelierjében maradt, órától-óra próbált, másnap pedig hatalmas sikere volt az elkészült ruhával.

Évtizedeken át volt Worth a női divat hangadója, de a könyörtelen idő az ő fején is túlnőtt. Új nevek merültek fel, új irányok jöttek, új izlés lett uralkodóvá a nők divatvilágában s Worth a buhijaj, a jazz-band és az általa mindenkor olyannyira gyűlölt rövid ruhák korszakában már nem találta meg a maga helyét. Utolsó éveit mint állandóan rosszkedvű, elégedetlen öregúr töltötte el a Riviera furdőhelyein. Most, hogy néhány évvel ezelőtt meghalt, híres cégét fiaik vették át, akik sokkal demokratikusabban gondolkoznak, mint ő s egész bizonyos, hogy „kundsajtjaikat” nem a származás, hanem a pénztárca szerint fogják osztályozni, fogadni vagy elutasítani...

A NŐI DIVAT FEJEDELME

Mikszáth Kálmán nemrégiben oly nagy színpadi sikert aratott regénye, „A Noszthy-fiú esete Tóth Marival” szintén megemlíti a múlt század második felének hatalmas divatfejedelmét, a párizsi Worth-ot. A dícsékvő Tóthné ugyanis többször ismétli, hogy Mari lánya ruháit Worth-nál csinál-

fekete orosz ló húzott. Idegenek, akik nem ismerték, azt gondolhatták volna, hogy valami extravagáns amerikai dollárkirály. De a Riviera törzsvendégei már ismerték, főleg a hölgyek. Ezek majdnem oly mély tisztelettel köszöntötték, mint valami uralkodót. Az öregúr valóban az is volt a maga birodalmában, hiszen az övé volt a legregőbb és leghíresebb párizsi divatház.

A szegény kis „foltozósabó...”

Karrierje egyike a legérdekesebbeknek, azok között, melyeket Európában befutottak. Hatvan évvel ezelőtt Jean Philip Worth még nem volt sem gazdag, sem híres, sem pedig extravagáns. Egyetlen krajcár nélkül érkezett meg Londonból Párizsba, ahol egy nagy női szabócégnél, mint munkás, kapott állást.

Három év alatt sikerült neki annyi pénzt megtakarítania, hogy önállósíthatta magát s egy kis műhelyt nyitott, amelyben szegény kispolgárosszonyok és munkásnők varratták meg egyszerű ruháikat. De Worth egészen másfajta „kundsajtokról” álmodott. Szép és gazdag hölgyekről, grófnőkről és királynékről, drága szövetekről és csipkékről.

A véletlen segítségére jött. Összehozta őt egy előkelő hölgyvel, egy grófnővel, akinek momentán egy úgynevezett foltozó szabóra, mint nálunk nevezni szokták, „Flickschneiderre” volt szüksége, minthogy valami jelentélen változtatást akart véghezvinni az egyik toaletjén. Worth megbízták, mikor azonban a kész ruhát hazaszállította, térdreest előkelő megbízója előtt.

— Grófnő — szólt, — végletlenül kérem, engedje meg, hogy a legközelebbi bálra én komponáljak önnek egy toalettet. Semmi sem kell érte fizetni, csak azt az egyet ígérje meg nekem, hogy felveszi ezt a ruhát, ha megtetszik önnek...

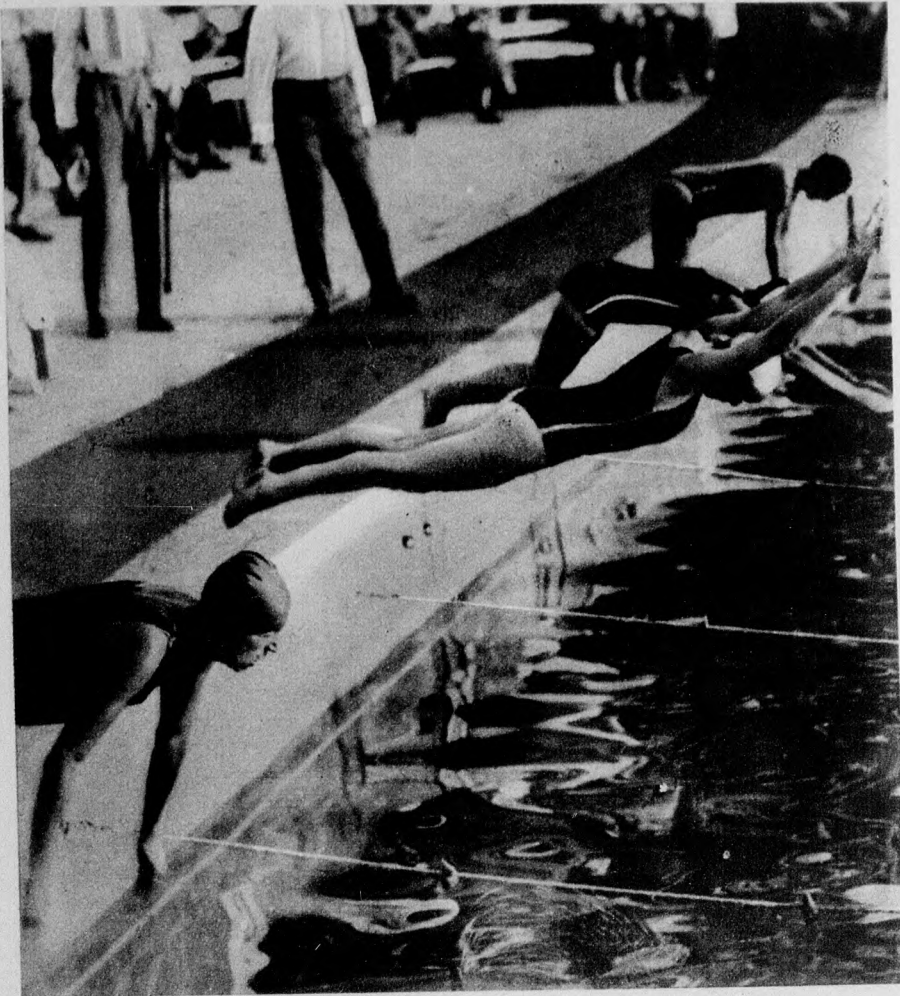
Jean Philipp Worth legutolsó arcképe

tatják. Worth a maga idejében, vagyis évtizedeken át, valóban fogalom volt egész Európában, mindenütt, ahol jól öltözködő hölgyeket talált az ember.

Jean Philippe Worth néhány héttel ezelőtt halt meg. Az elmúlt években még sokszor feltűnt idős, elegáns alakja Deauville-ban és Nizzában, Biarritzban és St. Sebastianban. Fehér haja volt, s kissé fáradt arckifejezése, állandóan fekete bársonyöltönyben járt s ha egy károsszékből helyet foglalt, úgy számos pléddel és takaróval burkolta be magát, mintha állandóan fázt volna. Soha autót nem használt, ha sietett, pompás equipageon rohant tova, melyet két

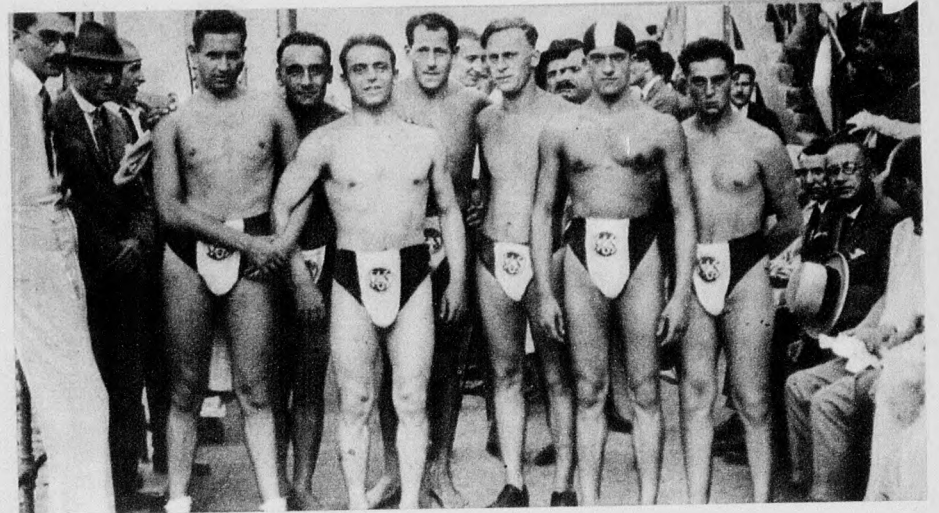
Worth párizsi üzletének portálja

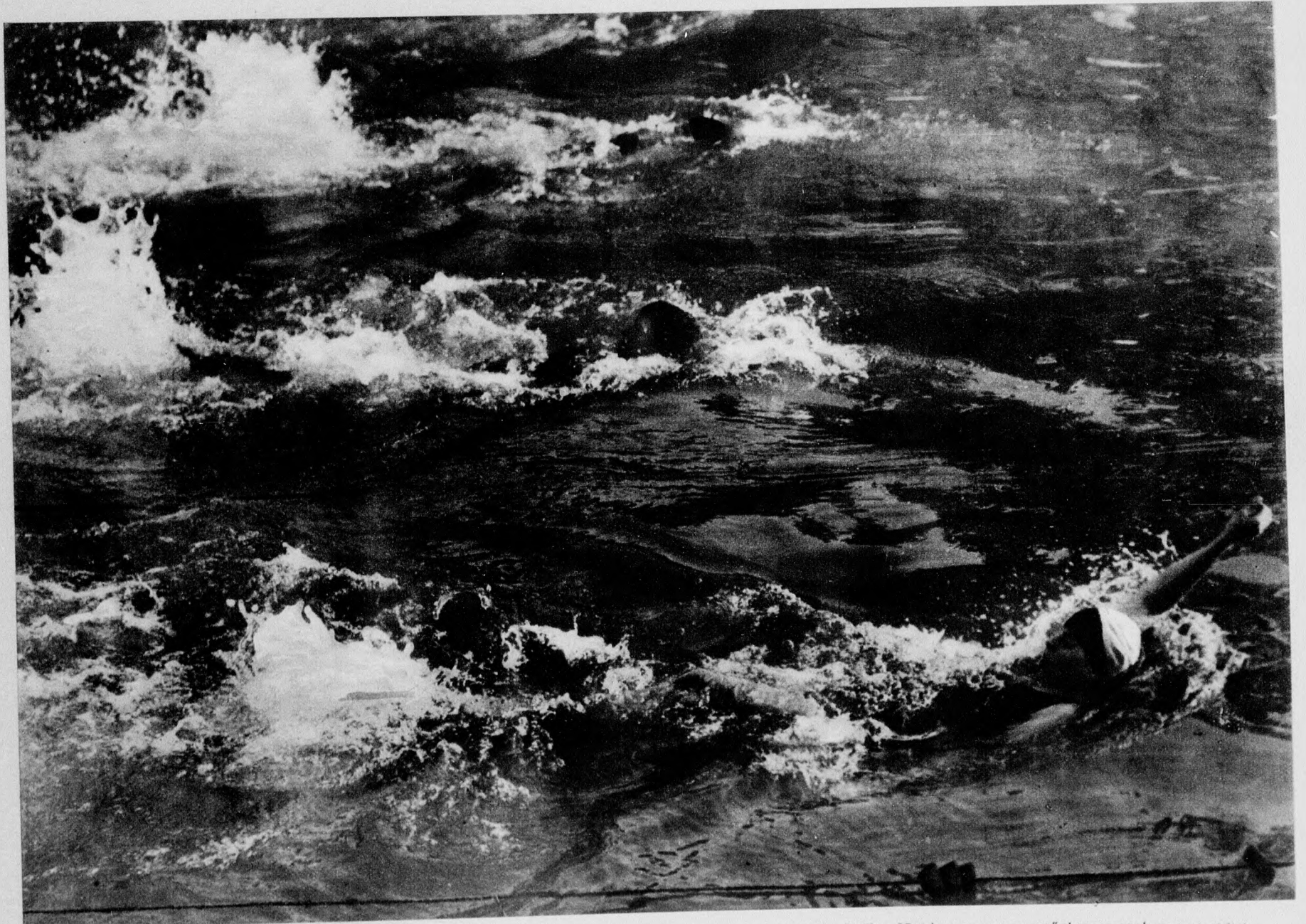
A 200 méteres hölgy mellúszás a magyar-osztrák hölgyválogatott-versenyen.
(Pobuda felv.)

Az osztrák hölgy- és férfiúszók, valamint a kísérő gárda a MUSz versenyen
(Eiser felvétele)

Az osztrák válogatott víziló-csapat, amely 7:0 (2:0) arányban vereséget szenvedett a magyar csapattól

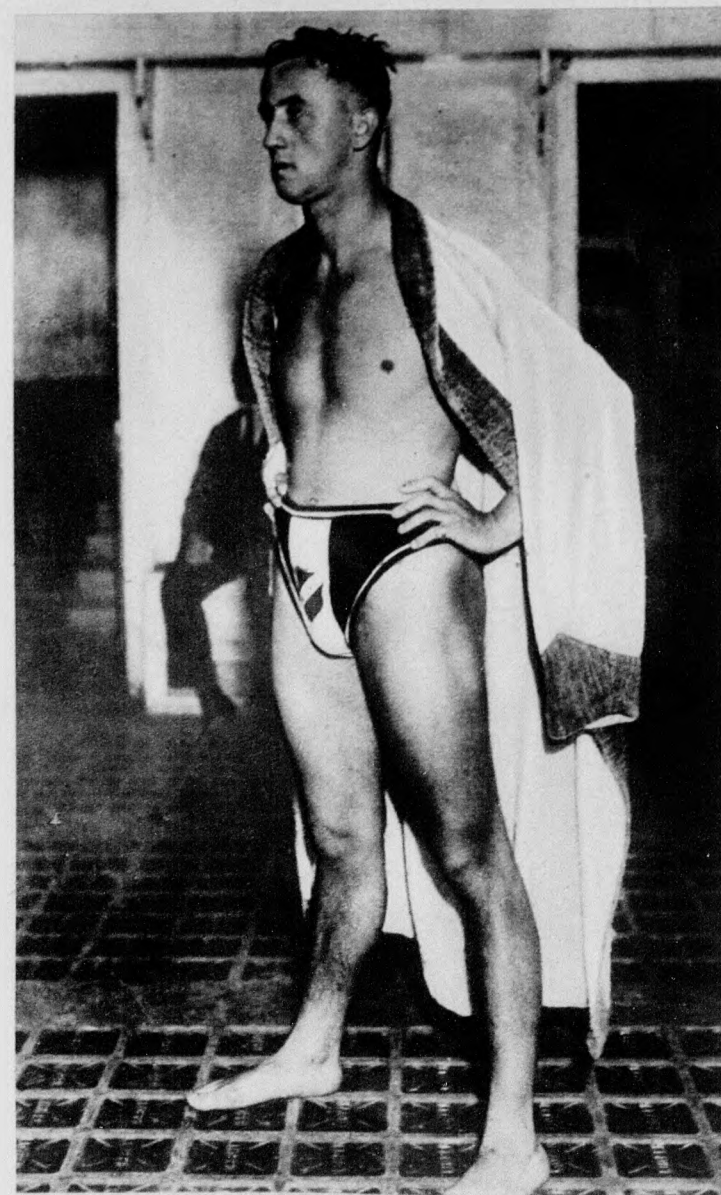
A magyar-osztrák válogatott hölgyúszó-mérkőzésen egyedül a hátúszás hozott magyar diadalt. Szőke Kató, a verseny győztese vezet (Pobuda felv.)

Fürdőlepedők gyönyörű szép mintákban: **Corvin Árúház**

KÜLFÖLDI SPORT

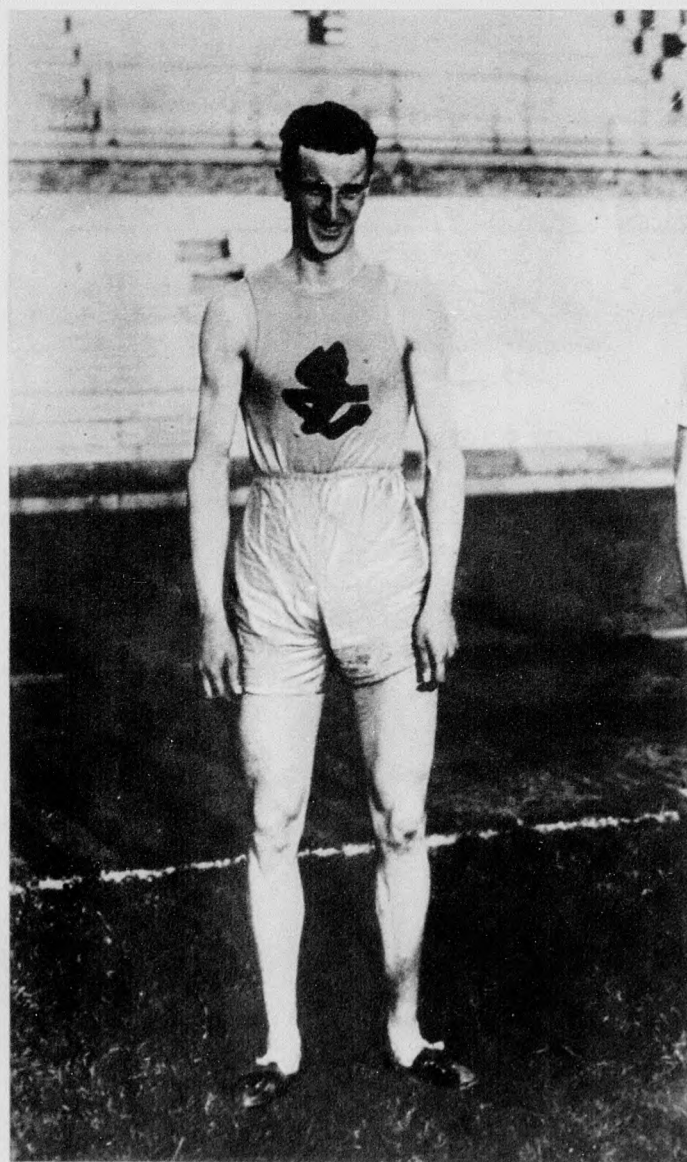
Amerikai sporttréning. Egyik amerikai egyetem rugby-csapata előtt a tréner szalmabáb segítségével oktatja a különböző cselekedéseket

Rademacher, a világ legjobb mellúszója a 200 yardos mellúszásban 2 p. 35:3 mp. alatt új világrekordot állított fel

Sydney B. Wood 15 esztendőes amerikai tennisz csodagyermek, az idei wimbledoni bajnoki versenynek legfiatalabb résztvevője volt

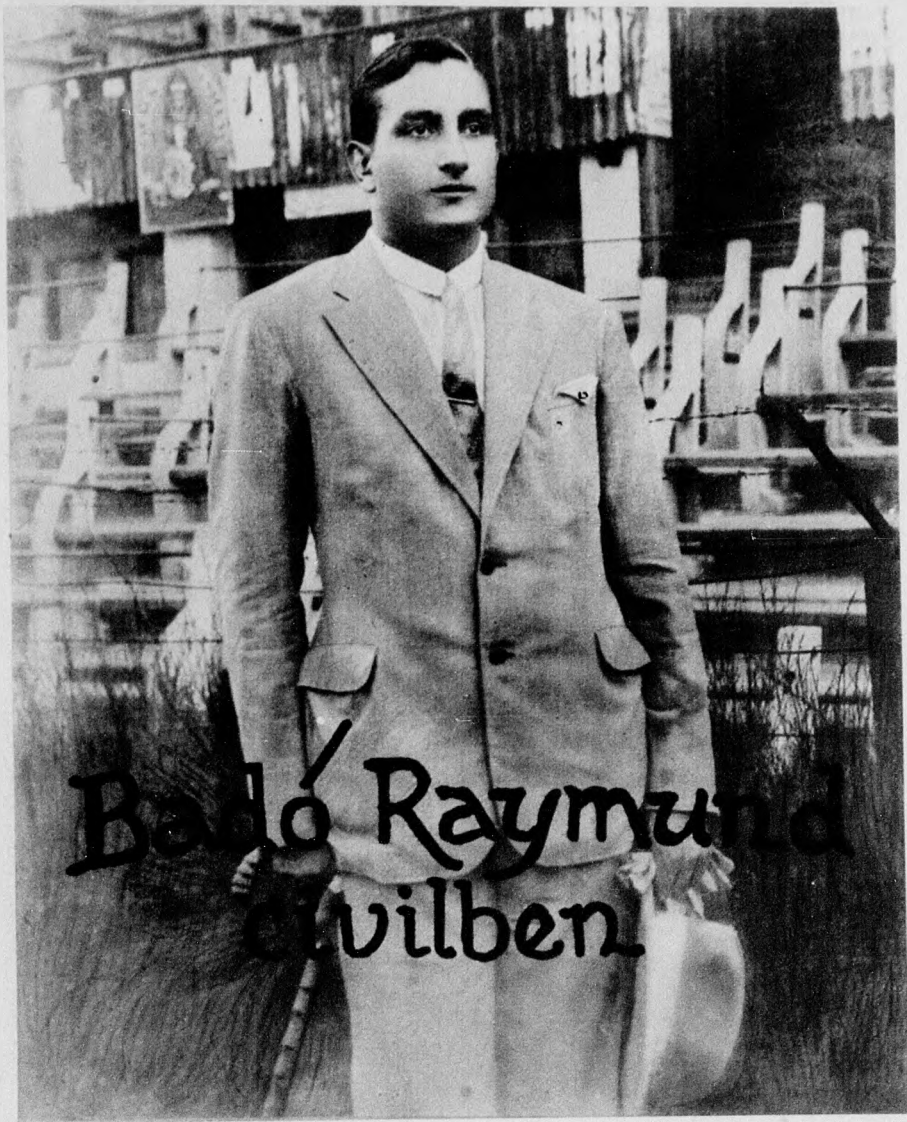

Sten Petterson svéd atléta 14:8 mp-es idejével új világrekordot futott a 110 méteres gátversenyen

Kínai leányok ritmikus tornagyakorlatai a sanghai nagy női versenyen, amelyen Kína minden modern nőnevelő intézetének növendékei résztvettek

Fürdőruhák nagy választékban: **Corvin Árúház**

Badó Raymund
civilben

Vasárnap estefelé künn a „Római fürdő” csónakgarázsai köré épített kabinyárosban ezer és ezer vadevezős és vasárnapi strandvendég szorongott, várta a zivatar elvonulását és azt, hogy hazaindulhasson. Az ég megnyílt esatornái azonban csak nem akartak sehogy újra bezárulni és sűrű villámlás, süketítő dördülések kíséretében csak úgy ömlött felülről az áldás, mintha dézsából öntötték volna.

A zengetes nevű „Pápua-lak”-ban is éppen háromszor annyian szorongtunk, mind ahányan elfértünk volna, de ez a túlszűfoltóság nem volt a jó kedv ártalmára — ellenkezőleg, majd szétvetettük a vékony deszkából épült kabint. Éppen azon mulattunk, hogy mennyire bosszankodhat a szomszéd kabinyáros a kellemes szomszéd-ságon, amikor egyszerre csak kitarul a szomszéd ajtó és a szakadó esőben egy hatalmas férfi-sziluet vonul el a keskenyre szabott ablak előtt. Egy felvillanó villám fényénél minden kétséget kizáróan megállapítottam, hogy Badó Raymund, a világhírű magyar nehézsúlyú birkózóbajnok. Egy pillanatra gondolkozás nélkül utánaeredtem és szerencsésen el is csíptem, hogy őt is besorozzuk a „civilben” rovatunk számára. Egy perc múlva már a szomszéd kabinyáros szaporán vallott és ime vallomását tovább adjuk olvasóközönségünknek.

Mindig hosszútérmetű, erős fiú voltam és legalább egy fejjel kiemelkedtem osztálytársaim közül. Sok biztatás ellenére azonban semmi különös hajlamot valamely sportág intenzívebb gyakorlására nem éreztem, hanem megelégedtem a szokásos iskolai tornázással. Amikor a tisztviselő-telepi gimnázium hatodik osztályába jártam, végre barátaim unszolására elmentem a közelben levő MÁV sporttelepre, ahol akkor Weigand mester vezette a birkózó tréningeket. Talán fél esztendeig jártam oda le, minden különösebb lelkesedés nélkül, de azért mégis sikerült annyira amennyire elsajátítani a birkózás alapelemeit. Akkor abbamaradt a dolog, mert iskolai és zenetanulmányaim erősebben lefoglaltak.

Érettségi után az FTC-be léptem és mint az atlétikai szakosztály ifjúsági tagja közepes jóságú eredményeket értem el a súly-, gerely- és diszkoszdobó számokban. Mivel semmi biztató jel arra nézve nem volt, hogy hamarosan valami kiemelkedő eredményt

tudjak elérni, búcsút mondtam az atlétikának és inkább újra a birkózó tréningeket látogattam. A ferencvárosi klubban akkor Péter Rezső foglalkozott a birkózókkal és tőle sokat tanultam, de még sokkal többet köszönhetek tulajdonképpen Varga Béla doktornak, a magyar birkózósport e kimagasló alakjának és a MAC birkózó szakosztály vendégszeretőének, mert évek óta velük is együtt trenirozom. Anyaegyesületemben, az FTC-ben ugyanis a birkózósportot mostoha gyermekként kezelik és bár terem, fürdő és egyéb rendelkezésre állanak és így anyagi akadály nem lenne annak, hogy élénk és virágzó birkózó élet fejlődjön ki és hatalmas zöld-fehér birkózó gárdát neveljenek az egyesület dicsőségére, minden megtörök a szervezeten és nemtörődömségen. Most már magam vagyok az, aki megkísérlem, hogy felrázzam a tespedő érdeklődést és valamit produkáljak a birkózóikkal — talán sikerül ?!

Első bajnokságomat rendkívül erős és nehéz küzdelem után 1922-ben nyertem. A Törekvés helyiségében rendezett ifjúsági bajnokságban akkor szőnyegre léptem szokatlanul nagy mezőnyben igen erős és veszélyes ellenfeleim akadtak. Azután sikerült az országos bajnoki címet is elhódítani; de legemlékezetesebb estém, bár távolról sem a legveszedelmesebb ellenfelem az 1924-es párizsi olimpiászon volt, amikor a Velodrom d'Hiver pokoli temperaturájú, de pazar fényben úszó hatalmas helyiségében az olimpiai bajnokság döntőjében kellett megküzdenem a hatalmas

testű és igen erős francia rendőrral, Deglane-nal. Felejtethetlen lesz örökre az a parázs tüntetés, amelyet a fullasztó hőségben híven kitartó magyar sziget és a közönség nagy része rendezett, amikor a zsűri ítéletét a mérkőzés után kihirdették.

Az olimpiászt követő esztendőben Varga Béla dr. és több magyar birkózó társaságában igen szép és sikerült túrán voltam Németországban.

Legutóbbi finnországi túrámat, amelyet Papp Laci társaságában abszolváltam, szintén minden tekintetben kielégítő volt és úgy látszik nem csupán mi, de vendéglátó gazdáink is igen meg voltak elégedve, mert határozottan a lelkünkre kötötték, hogy az ősszel ismét meginvitálnak bennünket. Ez utóbbi túrán a legerősebb ellenfelem Nyaström volt, akivel szemben ugyan lepontoztak, de ő a küzdelem hevében karját rándította.

Hatalmas erejére és tudására jellemző, hogy azért végigküzdötte a versenyt és a súlycsoportban résztvevő ellenfelei közül dobni ugyan egyet sem tudott már, de viszont valamennyit lepontoztatta.

A sporttal kapcsolatos jövődöbéli terveim megvalósítása csupán az elfoglaltságtól függ, mert én sohasem helyeztem a sportot a komoly élethivatásom elé és csupán szabad időmben kedvtelésből hódolok a birkózás szép sportjának. Mindenesetre szeretném, hogy az eljövendő nagy feladatból, amely az amszterdami olimpiászon vár a magyar birkózókra, én is becsülettel kivethetném a részemet.

Badó Raymund egyébként civilben a főváros egyik legelőkelőbb automobil és pneumatik szaküzletében mint műszaki tisztviselő tölt be fontos pozíciót. Pályáját igen szereti és hatáskörében nagy ambícióval működik. Ennek az ambíciónak tulajdonítható az is, hogy mint motoros versenyző az

Badó Raymund a külön motoros

UTE stadion kerékpár-pályáján is megjelent és szép sikereket ért el.

Nem volna teljes végül ez a rövid kis beszámoló, ha nem emlékeznénk meg arról, hogy sokoldalú bajnokunk egy ízben a muzsákkal is kacérkodott és kirándulást tett a művészet béréibe. A Vigaszínház színpadán Móricz Zsigmond „Vadkan” című darabjában lépett a közönség elé és a publikum a színpadon is tapsal köszöntötte a birkózóversenyek szimpatikus hőst.

(ro—or.)

A rejtelmes India felé

Sven Hedin páratlanul érdekes könyve, az általa felfedezett ismeretlen tájakról. A csodaszép vászonkötésű munka 2 kötetben jelent meg, de külön-külön is önálló egész. Egy kötet ára 6 pengő portó 60 fillér. Megrendelhető a

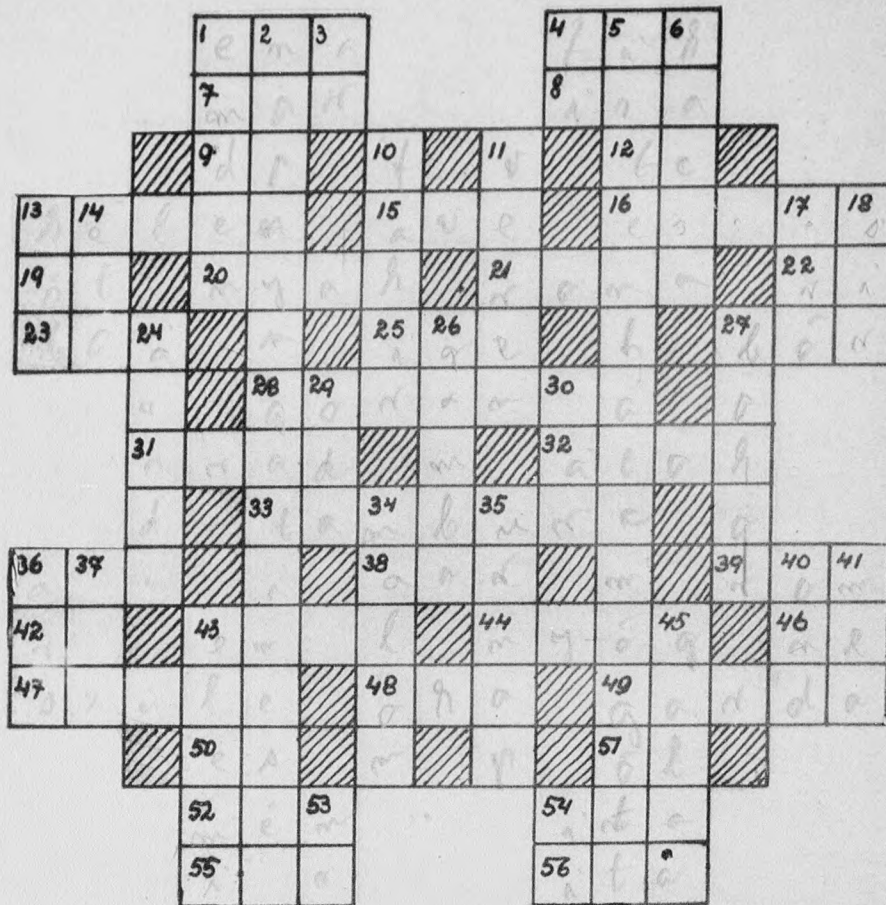
Déliab kiadóhivatalában, Budapest, VII. kerület, Dohány uca 12.

Badó Raymund tréningben

33. sz. keresztrejtvény

Készítette: Ács Károly

Vízszintes sorok:

1. Spanyol királynő
4. Az óra hangja...tak
7. Veszett kutya teszi
8. Régi magyar szó
9. Dopping első két mássalhangzója
12. Címzésrövidítés
13. Van ilyen hegy, völgy és föld is
15. Latin köszöntés
16. Akinek sok esze van
19. Számnév
20. Testrészt
21. Siklás
22. Sír
23. Nők hordják
25. Nyelvtani fogalom
27. Husunkat fedi
28. Kellemetlen jelző, utolsó betűje hibás ékezettel
31. Híres magyar város
32. Van egyházi is
33. Húros hangszer
36. Vonatközös névmás
38. Svájci folyó
39. Összedőlt épület
42. Egyiptomi Isten és helyhatározó szó
43. Súlyemelő teszi
44. Súlyos terhet vivő ember teszi
46. Tiltó szó
47. Szülő tájszóval és magyar festőművész vezetéknéve
48. Mindennek megvan a maga...
49. Híres külföldi, fő
50. Mássalhangzó (fonetikus)
51. Gyilkol enyhébb szóval
52. Nemes ló
54. Pap mondja a mise végén
55. Fényképezőgép márkája
56. Latin helyeslő szócska és kalapmárka

Függőleges sorok:

1. Híres német cirakáló
2. Hercegből Ferenc irta
3. Visszafelé helyhatározó rag
4. Személyes névmás
5. Móríz Zsigmond regénye
6. Szárnyas háziállat
10. Önsanyargató ember
11. Aki másnak ássa maga esik bele
13. Algebrát kifejezés
14. N betűt utánatéve modern hajviselet
17. Izmos ember birtoka
18. Ri
24. Ezek a vértanúk híresei
26. Eső után nő ez a növény. Ha utolsó betűjét elhagyod, akkor a kabátodon sok van
27. Cserje
29. Helyhatározó szó
30. Kötőszó
34. Örökek benne
35. Nagy ünnep
36. Művészet idegen nyelven
37. Edényt fedi
40. Régi magyar vezér
41. Latin nőnemű birtokos névmás
43. Van ilyen iskola és csapás is
45. Sisak latinul
53. Buzdító szó
54. Azonos magánhangzók

A 32. keresztrejtvény megfejtése. **Vízszintes sorok:** 2. Hírlapok 8. Kuli 10. Tabu 11. Como 14. Idő 15. Co 16. Kb 17. Eb 19. Rab 20. Ah 21. Eróp 23. Ok 25. Tolnai Világlapja 33. Fonola 34. Rézrud 35. Ys (Yes) 36. Nusi 37. Am 38. Ieri 40. Emír 42. Fi 44. Egri 45. El 46. Fallevél 48. Délibáb 51. Adol (Adolf) 52. Inri 53. Tanu 54. Mégis 57. Vihar 60. Akt 61. Lótakaró 64. Alj 65. Arat 66. Orród 69. Br. 70.

Kákán 73. Kandeláber. **Függőleges sorok:** 1. Bud 3. RT. 4. Lakó 5. ABBJ 6. Pu 7. Ima 8. Ki 9. Ló 12. Or 13. Ob 15. Chaos 18. Bolza 20. Annyifele 21. Evangélista 22. Párisi Divat 24. Karmelita 26. Of 27. Ló 28. II 29. Gó 30. Pu 31. JD 39. Elad 41. Iván 43. Iv 45. El 46. Faragó 47. Lomtár 49. Barack 50. Burján 55. Gléda 56. Io 58. Ir 59. Hoeko 62. Arbe 63. Karl 67. Ra 68. OK 71. Ár 72. Am

BÉLYEGALBUM
előrajzolt ábrával elsőrangú segítségével a kezdő gyűjtőknek. Ára 1 pengő, portó 20 fillér. Megrendelhető a **DéliBáb kiadóhivatalában,** Budapest, VII. kerület, Dohány uca 12

BÜVÉSZET
Villmann Hermann tanár Harms stb. után. Négy száz rajzzal ellátott, több mint száz mutatóvanyát tartalmaz. Ára 4 pengő, portó 50 fillér. Megrendelhető a **DéliBáb kiadóhivatalában,** Budapest, VII. kerület, Dohány uca 12

KEDVEZMÉNYES ÁRON
JÁR SZÍNHÁZBA, AKI A

PESTI HIRLAP

ELŐFIZETŐJE VAGY OLVASÓJA!

Ez a legeredetibb, legnagyobb állandó kedvezmény, amellyel lap valaha olvasóinak kedveskedhetett. A kultúra úttörője lett a Pesti Hírlap, amikor lehetővé teszi azt, hogy a mai gazdasági viszonyok közt mindenki olcsón gyönyörködhessek

A LEGJOBB, LEGSZEBB SZINIELOADÁSOKBAN.

Budapest úgyszólván valamennyi színházába a legszebb színdarabokhoz kedvezményes áron viszi el hatalmas olvasóközönségét a Pesti Hírlap.

ORSZÁGOS SZENZÁCIÓK, LEGENDÁS HÍRŰEK A PESTI HIRLAP NAGYSZERŰ OLCSÓ SZÍNHÁZI ESTJEI!

BABÁK

18 cm. hosszúságban, mozgatható karkokkal, testtel és lábakkal, az üzem megszűnése miatt, feltűnő olcsón kaphatók. Egy mintababa ára 38 fillér, Három darab vételnél 34 fillér, hat vagy tizenkét db. vételnél 30 fill. darabja. A postadíj egy darabnál 16 fillér, ha három, hat vagy tizenkét darabot rendel egyszerre, a postadíj 48 fillér. Hasonló babákért játékszettekben a háromszorosát kérik darabonként. Megrendelhető a **DÉLIBÁB kiadóhivatalában,** Budapest, VII, Dohány uca 12

MEGJELENT

160 oldal terjedelemben, bekötve egy tömeg pompás képpel tarkítva, a **RÁDIÓTELEFON** című könyv. Nem vetjük el a súlykot, ha azt mondjuk, hogy ez a könyv tartalom és népszerűség dolgában bármely hasonló könyvvel vetekedhetik. Ha egy második gimnazista elolvassa ezt a könyvet, meg tudja csinálni a maga rádióját. Hatvanmillió ember szórakozik ma a rádióval. Ez a kis mű nemcsak népszerűség, hanem ár szempontjából is egyedülálló, mert 44 fillérbe kerül pompásan bekötve. Ha vidékre rendel meg, akkor a postadíj 10 fillér és ha ajánlva kívánja, akkor külön 20 fillér fizetendő. A mű az összeg előzetes beküldése mellett megrendelhető a **DéliBáb kiadóhivatalában,** Budapest, VII, Dohány uca 12 és minden könyvkereskedésben

Itt felsorolunk 5 rendkívül érdekes, izléseken bekötött művet.

1. Ford Allen Olivér: Az aranyváros titka. ára P 1.—
2. Eduárd Rod: A vérpád lépesőjén. ára P —80
3. Emilie Gaboriau: A bűn forgatagában. ára P —64
4. Hugo Viktor: A notredamei torony óra. ára P 1.—
5. Lewis Wallace: Ben hur. ára P 2.—

Egy-egy kötet portódíja 20 fillér. Ha mind az öt kötetet megrendeli P 5.44, úgy bérmentve küldjük. Ha utánvételt rendel, 40 fillérrel drágább, mert ennyit számít fel a posta.

Megrendelhető a **DéliBáb kiadóhivatalában,** Budapest, VII. kerület, Dohány uca 12

Szőnyegszövőszékek

tiszta újjak, alig használtak, olcsón eladóak

A szövőszékek méretei a következők: 315 cm. és 320 cm. — Bővebb felvilágosítás Délibáb kiadóhivatalában VII., Dohány u. 12, szerzhető be

EZ A KÖNYVEK KÖNYVE

Lewis Wallace:

BEN-HUR

regénye

256 oldal. 2 pengő. Utánvételt 40 fillérrel drágább. Megrendelhető **DÉLIBÁB kiadóhivatalában,** Budapest, VII, Dohány uca 12.

DR. MORISSON-SZŐRTELENÍTŐ.

vel kiírhatja maga is felesleges hajszálait. Ára használati utasításával P 2.40, Postán szétküldi:

Kultur Laboratorium
Budapest, VII, Dembinszky uca 4